

ÁI-HỮU GIA-ĐÌNH PHẬT-TỬ VĨNH-NGHIÊM HẢI-NGOẠI
Bi - Trí - Dũng

BẢN TIN ĐẶC BIỆT

Tưởng Niệm và Tri Ân

*Hòa Thượng Thích Trí Hiền - Trưởng Huỳnh Chính Tiến
Trưởng Huỳnh Nhuận Pháp*

BT số 126 phát hành ngày 15 tháng 12 năm 2010

*Trong đầm gì đẹp bằng Sen
Lá xanh bông trắng lại chen nhị vàng
Nhị vàng bông trắng la xanh
Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn*

Thư ngỏ

Kính bạch chư Tôn đức Giáo phẩm,
Kính thưa quý Trưởng và Thành viên AHGDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại,

Đây là Bản Tin số đặc biệt mang chủ đề Tưởng Niệm và Tri Ân -- gửi đến chư Tôn đức, quý Trưởng và quý Thành viên vào thời điểm tuần Bách nhật của cố Hoà Thượng Thích Trí Hiền, Thầy Cố Vấn Giáo Hạnh của AHGDPTVNHN-- để cùng hồi hướng lên Tam Bảo công đức sâu dày của ba Vị tôn trưởng hữu công của hệ thống GDPT Vĩnh Nghiêm vừa quá vãng vào đầu và giữa 2010 năm nay. Cả ba Vị vừa ra đi đã để lại thật nhiều dấu ấn quan trọng và đậm nét với tổ chức GDPT Miền Vĩnh Nghiêm và Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại. Từ sâu thẳm của lòng biết ơn, chúng con/chúng tôi xin được cung kính xưng danh ba Vị tôn trưởng: **Trưởng Huỳnh Cấp Dũng Chính Tiến Nguyễn Đức Long**, người gầy dựng ra các đơn vị GDPT họ Giác đầu tiên của Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt tại Miền Nam và rồi trở thành hệ thống GDPT Miền Vĩnh Nghiêm, đã quá vãng ngày 23 Tháng Giêng, 2010, sau 82 năm trụ thế; **Trưởng Huỳnh Cấp Dũng Nhuận Pháp Tôn Thất Liệu**, Trưởng Ban Ban Hướng Dẫn GDPT Miền Vĩnh Nghiêm, quá vãng ngày 5 Tháng 8, 2010, hưởng thọ 83 tuổi; **Hoà Thượng Thượng Trí Hạ Hiền**, Cố vấn Giáo Hạnh Ban Chấp Hành Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại, sau 74 năm trụ thế và 66 hạ lạp, cũng vừa đột ngột thân thần thị tịch, xả bỏ báo thân, ngày 8 Tháng 8, 2010.

Đứng về mặt thế gian, thì đây là ba đại tang đau buồn cho tập thể Mậu Lam Vĩnh Nghiêm cả trong lẫn ngoài nước. Tuy nhiên, sự ra đi của ba Vị, xét về mặt tu học, là sự nhắc nhở cho người còn ở lại về bài học Vô Thường rằng, không có gì là thường hằng mãi mãi trong thế gian này. Lúc sinh tiền, cuộc đời của các Vị sáng rõ như ánh trăng vàng vạc của những đêm rằm thơm ngát trầm hương. Dù ở trong hoàn cảnh nào -- thuận duyên hay nghịch duyên đến mức nghiệt ngã nhất-- thì chư Vị vẫn một lòng sắt son tận hiến cho Đạo, cho đời, nhất là cho Tuổi Trẻ Việt Nam qua hình thái tổ chức Gia Đình Phật Tử Việt Nam. Giờ đây chư Vị đã khuất bóng, nhưng lưu lại bài học về thân-giáo vô cùng ý nghĩa về Cách Sống và Ý Nghĩa của Sự Sống qua hình tướng của một Cư sĩ hay một Thiên sư. Bài học ấy là một hiến tặng vô giá cho hàng hậu bối, như Đức Phật đã dạy: “Phụng sự chúng sanh tức là phụng sự chư Phật vậy.”

Cũng kể từ số này trở đi, sự thực hiện Bản Tin của Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại sẽ do Ban Chấp Hành của Ái Hữu phụ trách thay cho chị Trưởng Tâm Diệu Dương Kim Mỹ vừa gửi email xin được từ chức vì công việc của chị tại sở ngày càng gia tăng. Từ nhiều năm qua (2006 cho đến nay), có lúc do điều kiện sức khỏe, hoặc nhu cầu công việc và di chuyển có ảnh hưởng phần nào đến trách nhiệm của một Ủy viên Thông Tin&Báo chí nhiều sáng kiến của BCH, nhưng Bản Tin AHGDPTVNHN khi đến được tay đọc giả là kết quả của những nỗ lực phi thường. Mong ước hoàn cảnh của chị sớm gặp nhiều thuận duyên để chị sớm trở về cùng chung tay góp sức với Ban Chấp Hành làm cho Bản Tin của AHGDPTVNHN ngày thêm phân phong phú. Thay mặt toàn thể Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại xin tán thán công đức của chị Tâm Diệu Dương Kim Mỹ.

Hoa thịnh đốn, Phật lịch 2545, Ngày 18 Tháng 11 Năm 2010.

Thay mặt BCH/AHGDPTVĩnh Nghiêm Hải Ngoại,

Thiện Thanh Đặng Đình Khiết, Trưởng Ban

**Biên tập và Phát hành Bản Tin đặc biệt:
Ban Chấp Hành AH GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại**

Sơ Lược Cuộc Đời Hoằng Dương Phật Pháp của Sư Ông Trí Hiền

Sư Ông Thích-Trí-Hiền sanh quán tại Hà-Đông Bắc-Việt, cùng quê với Tổ Vĩnh-Nghiêm, di ảnh của Ngài được tôn thờ chính giữa Lạc-Nghĩa-Đường Pháp-Quang, chư Tăng Ni Bắc Việt, từ Đại Lão Hoà Thượng Thích Tâm-Châu đến các Anh Chị Vĩnh Nghiêm thường tự hào Sư Ông ngày càng giống Tổ Vĩnh-Nghiêm nhà mình.

Xuất thân từ một trong những chùa nổi tiếng của Việt-Nam: Chùa Quảng Bá, theo chúng tông học tại Quán-Sứ Hà-Nội, cổ kính, trang-nghiêm và từng là trụ sở của Hội Phật-Giáo Bắc-Kỳ, ngay lúc Hội được thành lập 1934, và cũng là nơi đào tạo những Tăng, Ni đạo cao đức trọng hiện đang hành đạo tại hải-ngoại. Khi Hoà-Thượng Tổ-Liên hướng dẫn phái đoàn Phật-Giáo Việt-Nam dự Hội Nghị Phật-Giáo Quốc Tế tại Tích-Lan trở về, lá cờ Phật-Giáo đầu tiên phát phới bay trên nền trời Việt-Nam tại cổng Chùa Quán-Sứ.

Theo làn sóng di cư, năm 17 tuổi, Thầy vào Nam, thường trú tại Chùa Giác-Minh, trụ sở của Giáo Hội Phật-Giáo Bắc-Việt tại Miền Nam và xây dựng Chùa Viên-Giác, Biên-Hòa.

Sau biến cố lịch-sử 1963, Thầy sang Nhật du học cư trú tại Đông Hải Thiền Tự (Tokai Ji) Tokyo, Nhật-

Bản, 1966. Hành đạo tại Lâm-Tế Tăng Đường (Rinzai Ji) tại Shizuoka, một Thiền Đường nổi tiếng ở Nhật, 1968. Tại đây, Sư Ông đảm nhiệm những chức vụ như điều khiển Tăng Đường, quản nhiệm Thiền Viện, trở thành một trong những Nghị viên của Tăng Đường phái Lâm-Tế tại Nhật Bản, một vinh-dự đầu tiên dành cho người ngoại quốc kể từ sau mấy trăm năm Thiền Tôn phái Lâm-Tế được thành lập.

Không thể ngoảnh mặt làm ngơ trước lớp lớp người Việt tị nạn, sau 1975, đang bơ vơ trên xứ Phù-Tang thơ mộng, Sư Ông rời bỏ Tăng Đường, Thiền Sư xuống núi.

Sang Washington, D.C. năm 1978, Sư Ông hợp lực với Pháp Sư Giác-Đức thành lập Buddhist Social Service đón tiếp dân tị nạn. Nỗ lực đầu tiên của Sư Ông là hướng về thế hệ trẻ Phật-Giáo trong tương lai. Sư Ông lặn lội từ Bắc xuống Nam, thành lập. Cô Văn chỉ đạo các Gia-Đình Phật-Tử Trúc-Lâm (PA), Giác-Hoàng, Huyền-Quang, Quang-Minh, Bồ-Đề, Vạn-Hạnh, và Minh-Đức.

Sư Ông bôn ba từ Đông sang Tây, vận động cho sự thống-nhất tổ chức Gia-Đình Phật-Tử, đến 1983, Ban Điều-Hợp Trung-Ương được thành lập tại Chùa Pháp-Quang và là tiền thân của Ban Hướng Dẫn Trung-Ương Gia-Đình Phật-Tử tại Hoa-Kỳ, kể từ đó Sư Ông đặc biệt chăm lo Gia-Đình Phật-Tử Pháp-Quang, nơi mà Sư Ông đảm trách Trụ-Trì kể từ năm 1980 cho đến nay.

Nhớ ơn Thầy "quên mình lo cho Đạo", lấy Gia-Đình Phật-Tử làm gia đình tự thân, noi gương Đức-Thích-Ca, Thầy đành chịu sự ngộ nhận là "bất trung, bất hiếu, bất nghĩa". Gần Thầy mới thấy được nỗi khổ tâm của Thầy trong những đêm khuya thanh vắng, "như một kẻ cô độc trên đường đời", nên hôm nay toàn thể Phật-Tử chịu tội với Thầy "tổ chức Lễ Chúc Thọ năm thứ 75 của Thầy", những mong Thầy vui, bên Thầy còn có chúng con hiểu Thầy, biết Thầy và nhiều Phật-Tử từ xa đến vãng cảnh, lễ Phật, thăm Thầy đều mong Thầy sống lâu trăm tuổi, để chúng con nương tựa trên đường Đạo. Viết sơ lược về Thầy chúng con cũng có nhiều điều sai sót, có lẽ phải đợi đến lúc Thầy 120 tuổi, như Đại Lão Hoà Thượng Tâm-Châu nói, chúng con mới có đủ chứng thư về Thầy.

Mong Thầy xá tội cho toàn thể Anh Chị Em chúng con. Kính Chúc Thầy Pháp Thân Khinh An, chúng sinh di độ.

Nam-Mô Hoan Hỷ Tạng Bồ-Tát Ma-Ha-Tát

Người Sư Già Quét Lá

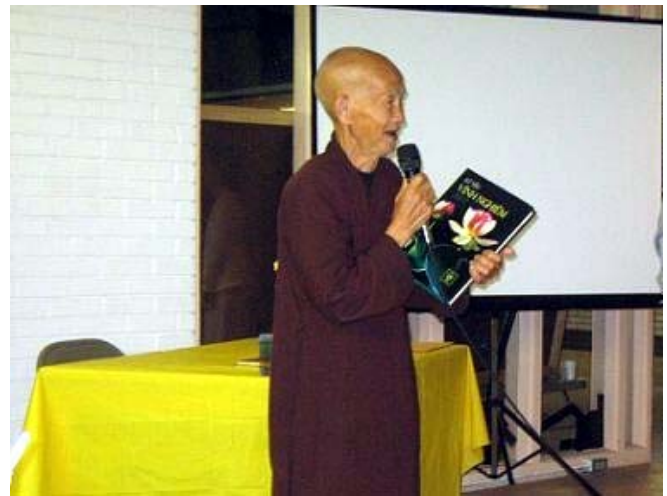

Trong đời người có những hình ảnh làm người ta xúc động mạnh khó quên. Riêng tôi, một trong những hình ảnh đó là : người sư già quét lá.

Sau bốn năm với trách nhiệm phó Hội Trưởng kiêm GTr /GDPT và sau đó, sáu năm, ba nhiệm kỳ Hội Trưởng chùa Tam Bảo, tôi bỗng rơi tất cả như một chiếc lá từ từ rơi xuống dòng sông, trôi đi và không quay đầu nhìn lại năm 2004. Từ những bận rộn, như một việc làm bán thời gian lương âm cộng thêm thỉnh thoảng có những ê chề, phiền não của một HTr chùa hội, người ta thường ví von là “ làm dâu trăm họ “. (Nếu mình cạo đầu đi tu, khoác áo vàng được lên hàng Tăng Bảo, thì dù có lỗi lầm hoặc tham vọng gì chẳng nữa cũng không ai dám nói, lại được các bác các cô phục dịch dâng cơm hầu nước...). Tôi trải qua một thời gian dài trống vắng và khủng hoảng trong tâm thức về cái nhìn về PG theo tôi hiểu sau khi tiếp cận với một số tăng ni. Cho đến mùa Christmas năm 2006, tôi có dịp về lại chùa Pháp Quang thăm thầy Trí Hiền, mà tôi chưa có dịp từ VN hội ngộ năm 2001. Mùa đông đó, Grand Prairie, Texas lạnh căm, bầu trời xanh trong vắt. Tôi đến chùa, đậu xe. Chùa vắng tanh, không một bóng người vì ngày sau đêm Christmas. Tôi dạo bộ lang thang, định quay về, chợt thấy một người nhỏ con đang nhẹ nhàng quét lá phía sau. Tôi nhận ra ngay thầy: “Con chào thầy”, thầy nhìn tôi một hồi rồi mỉm cười “bác Phú Hội Trưởng phải không?”.

Thầy dẫn tôi vào căn nhà cũ trước chùa ngày xưa đàm đạo. Căn nhà thời thập niên 1980 cũng như những ngôi chùa rải rác khắp thế giới bắt đầu từ “Cải Gia Vi Tự”, trước khi những ngôi Đại Hùng Bảo Điện được xây lên. Bây giờ Pháp Quang Tự

đồ sộ, uy nghiêm. Nhưng với thầy, đời sống tu trì thầy vẫn vậy, vẫn ăn, ngủ trên nhà sàn cũ kỹ ngày xưa, vẫn tách café, nhâm nhi điều thuốc. Trong cơ duyên đó, tôi được học hỏi thêm qua đạo hạnh, qua lời nói và việc làm của thầy.

Thầy với Hội Ngộ New Orleans 2010

Tôi rất may mắn gặp lại thầy bảo trợ cho AHGDPTVNHN hội ngộ năm 2010, mùa Xuân Vạn Hạnh ở New Orleans. Thầy bao dung làm tôi cảm thấy phần nào bình an trong những ngày hội ngộ. Không hiểu sao, lúc phát biểu những lời tri ân thầy trong đêm văn nghệ bé mọn, tôi nghẹn ngào muốn khóc. Có lẽ, những giọt nước mắt âm thầm tiễn đưa một vị thầy thân kính ra đi...

Thầy đã ra đi, không bao giờ gặp nữa. Có rất nhiều hình ảnh của thầy qua những lần gặp gỡ. Nhưng tôi nhớ hoài hình ảnh người sư già quét lá.

Như Không

ĐIỀU VẤN

TƯỜNG NIỆM HÒA THƯỢNG THÍCH TRÍ HIỀN

Hỡi ơi!
Trầm hương tỏa khói. Đàn Lễ trang nghiêm
Tòan thể Áo Lam chúng con cùng dâng Lễ khẩn nguyện
Ngưỡng mong giác linh Thầy về đây chứng giám

Ôi!
Hoa sầu khép cánh, Nhạc buồn cư tang
Nhớ thưở nào,
Thầy thừa hành Phật sự khắp Bắc Nam
Túi vải thô đựng hành trang y báu
Tâm từ bi chứa tư tưởng siêu quần
Từ Hà Nội đến Saigon
Qua Nhật Bản sang Hoa Kỳ
Không chỗ nào thiếu dấu chân Thầy cả

Nhưng hỡi ơi!
Thầy đã lia dương thế
Bỏ chúng con, Gia Đình Phật Tử lại trần gian
Thầy ra đi để thương tiếc vô vàn
Chúng con ở lại khóc Thầy trong truy niệm

Nhớ năm xưa, suốt đời Thầy hy sinh tận tụy
Xuôi ngược Bắc Nam
Phục vụ Đạo, cứu độ Đời
Nhất là dìu dắt tuổi trẻ Phật Giáo ngày mai
Thầy thành lập, Cổ Vấn, Chỉ Đạo Gia Đình Phật Tử
Vận động cho sự Thống Nhất, bảo trợ Đại Hội I, năm một chín tám ba (1983)
Thầy luôn mãi quên mình lo cho Đạo
Tam Bộ Nhất Bái cho sự hợp nhất của chúng con
Có khó khăn, đến, Thầy sẽ giúp
Và như vậy Đại Hội VII mới ở Pháp Quang (2004)
Thầy luôn bảo bọc cho Gia Đình Phật Tử
Gần đây nhất, Thầy mong Cờ Hoa Sen phát phới
Nhưng ước nguyện chưa thành, Thầy đã bỏ chúng con

Ngưỡng Bạch Thầy,
Dù giờ đây Thầy không còn hiện diện bằng hình hài
Giác linh Thầy linh thiêng xin về đây chứng giám
Gia Đình Áo Lam chúng con đồng tâm đánh Lễ
Cầu nguyện Chư Phật mười phương tiếp độ
Giác Linh Thầy về miền Cực Lạc
Xác thân Thầy thoát kiếp luân hồi
Đại Gia Đình Phật Tử chúng con cúi đầu suy tưởng niệm

NAM MÔ TIẾP DẪN ĐẠO SƯ A DI ĐÀ PHẬT

Phúc Thiện Ngũ Duy Thành

Mảnh

Giấy

Con cầm mảnh giấy nhỏ trên tay
 Mảnh giấy kẻ ca rô có ba hàng chữ số
 Hàng chữ thứ nhất viết chữ Trí Hiền
 Tiếp theo một số điện thoại
 Hàng chữ thứ hai viết chữ *chùa*
 Cùng với một số điện thoại nữa
 Và hàng cuối cùng là một số điện thoại không tên....

Để gọi cho thầy lúc nào cũng được....
 Giấy có nét chữ vững vàng ,đầy sức mạnh
 Chữ cứng cõi và mạnh mẽ,
 Thầy đưa cho con với lời dặn dò từ tốn,
 Trước khi con bước ra xe, từ giã thầy và ngôi chùa mái
 đỏ thân yêu...
 Tạm biệt thầy, tạm biệt New Orleans....
 Nơi trao cho con tình yêu thương chân thật.
 Con gấp kỹ tờ giấy và lời dặn dò của thầy...
Và quên đi.....
 Quên đi như những lo toan của cuộc sống đến và đi,
 Như giọt mưa rơi trên ngàn đở về biển cả.
 Như tia nắng đầu ngày lịm tắt trong đêm
 Cũng có lúc đang giữa cuộc xoay vần,
 Con cũng nghĩ đến thầy, ngôi chùa và mảnh giấy
 nhỏ...

Rồi con cũng quên đi; quên thầy, quên lời dạy từ tốn,
 Quên ánh mắt bao dung, quên nụ cười bình dị,
 Con đổ lỗi cho thế sự xoay vần,
 Cho dòng đời nghiệt ngã,
 Cho những khát vọng muôn màu
 Cho vô biên danh sắc dụ hoặc...

Để rồi....
 Bàng hoàng nghe tin thầy mất,
 Lơ lửng chia tay với thầy trong tiếng kinh tang lễ

Để rồi....
 Con chợt nhận ra nỗi trống vắng nuôi tiếc....
 Trong tiếng chuông giống giả, thiếu tiếng kinh vang
 vang....
 Trong ánh nắng sớm mai, thiếu nụ cười móm mém....
 Nụ cười móm mém mà hồn nhiên,
 Ánh mắt lấp lánh mà tinh nghịch....
 Vậy mà hốt nhiên biến mất....
 Như bóng đêm trong ngày nhật thực.
Bỗng chốc.... Là không !!!

Phúc Đạt Trần Minh Phương

THẦY TRÍ HIỀN VỚI HAI LẦN HỘI NGỘ AHVN

Hội Ngộ New Orleans 2010

Hội Ngộ Chùa Pháp Quang - Dallas 2001

Hội Ngộ New Orleans 2010

Hội Ngộ Chùa Pháp Quang - Dallas 2001

Hội Ngộ New Orleans 2010

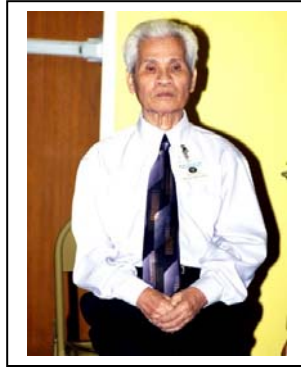
Hội Ngộ New Orleans 2010

Tiểu Sử

Trưởng Huynh Cấp Dũng

CHÍNH TIẾN NGUYỄN ĐỨC LONG

(1928-2010)

Trưởng Huynh Chính Tiến NGUYỄN ĐỨC LONG tên thật là Nguyễn Lý Thân. Sinh ngày 8 tháng 4 năm 1928 tại làng Thái Khê tỉnh Hà Tây Bắc Việt, là con trai trưởng trong một gia đình đông con. Cha là cụ Ông Nguyễn Lý Tử và mẹ là cụ Bà Nguyễn Thị Mùi.

Vào chùa tu lúc còn nhỏ, đổi tên từ Nguyễn Lý Thân thành Nguyễn Đức Long và được Hòa Thượng Thích Tuệ Tạng (Tổ Cồn) ban Pháp hiệu là Chính Tiến. Đến năm lên 8 tuổi, duyên lành đã chín, Trưởng huynh được song thân cho phép xuống tóc xuất gia với Sư Cụ. Trưởng Chính Tiến Nguyễn Đức Long giữ tên thế tục và Pháp hiệu như vậy trong suốt cuộc đời tu hành cho đến khi hoàn tục năm 1971.

Tại thủ đô Sài Gòn, Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt tại Miền Nam được ra đời, trụ sở chính thức đặt tại Chùa Giác Minh, số 558 đường Phan Thanh Giản, Sài Gòn. Năm 1958, Đại Đức Chính Tiến, được chư tăng trong Giáo hội đề bạt đảm trách chức vụ Tổng Thư Ký. Đại Đức giao chùa Kim Cương lại cho vị khác để về trụ sở chùa Giác Minh, hoạt động tích cực cho Giáo Hội. Đại Đức từng là Ủy viên Xã hội của Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam trong nhiệm kỳ 1958-1960.

Đại Đức Chính Tiến là Tổng Thư Ký kiêm Ủy viên Thanh Niên Phật Tử của Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt tại Miền Nam, kiêm Gia trưởng GDPT Giác Minh. Dưới sự quan tâm của Đại Đức, các Gia Đình Phật Tử thuộc Giáo Hội đã hình thành và phát triển lớn mạnh từ Sài Gòn, Gia Định lan rộng ra Biên Hòa, Bình Dương, Bình Long. Đến năm 1960, Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử thuộc Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt tại Miền Nam được thành lập, Đại Đức là Trưởng ban Hướng Dẫn đầu tiên, nhờ đó khóa huấn luyện Huynh Trưởng Tuệ Tạng và Trưởng Đào Tạo Huynh Trưởng A Dật Đa ra đời sau này.

Năm 1962, Hòa Thượng Thích Tâm Giác và Thích Thanh Kiểm du học ở Nhật về, hai vị đã cùng Đại đức Chính Tiến kiến tạo Tổ Đình Vĩnh Nghiêm tọa lạc tại 339 đường Công Lý, nay là Nam Kỳ khởi nghĩa. Đại Đức là Tổng Thư Ký Ban Kiến Thiết, kiêm Trưởng Ban Hưng Công, đã góp phần xây dựng Tổ Đình Vĩnh Nghiêm, một ngôi chùa lam uy nghiêm và là một danh lam Phật giáo nổi tiếng, bậc nhất tại thủ đô Miền Nam vào thập niên 60, cho đến cuối thế kỷ 20.

Năm 1964, Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất được thành lập, theo Hiến Chương hai tập đoàn Phật giáo là Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt tại Miền Nam và Hội Việt Nam Phật Giáo hợp nhất thành Miền Vĩnh Nghiêm, đã đề cử Đại Đức Chính Tiến giữ chức vụ Tổng Thư ký Miền Vĩnh Nghiêm.

Năm 1971, một buổi lễ hoàn y của Đại Đức Chính Tiến tại Tổ Đình Vĩnh Nghiêm, đã được Hòa Thượng Thích Tâm Giác chứng minh, cùng với sự hiện diện của nhiều chư Tăng đồng môn phái thời bấy giờ. Trưởng Huynh lập gia đình với bà Nguyễn Thị Hợi, Pháp danh Diệu Tâm. Hai vị có cả thầy 4 người con, một trai và 3 gái. Ba người con gái đều đã lập gia đình và có cả thầy 4 cháu ngoại. Hai gia đình của hai người con gái, một trưởng nữ và một thứ nữ, hiện đang sống với các ph u quân cùng các con tại cùng thành phố Minneapolis, tiểu bang Minnesota với Trưởng Huynh và phu nhân từ nhiều năm qua. Sang định cư tại Mỹ, Trưởng Huynh đã tham dự các kỳ hội ngộ của Ái HữuGDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại tại Bắc Cali năm 2005 và tại vùng Hoa Thịnh Đốn năm 2008. Trong lần hội ngộ năm 2005 Trưởng Huynh Chính Tiến đã được mời làm Cố Vấn Ban Chấp Hành cho đến ngày nay.

Dù tuổi cao sức yếu, Trưởng Huynh Chính Tiến cũng vận động các đạo hữu thân tín, hăng tâm hăng sức ủng hộ tịnh tài, tái thiết xây dựng khung trang ngôi chùa làng Thái Khê được khánh thành ngày 8 tháng tư, năm 2002, mà còn thơ ấu Trưởng Huynh đã một thời kệ kinh nơi đó. ả ngoài ra, Trưởng Huynh Chính Tiến và Hòa thượng Thích Trí Nguyên (Pháp quốc) lúc còn sinh tiền cũng thành tựu những công đức khác qua việc xây dựng tôn tượng lộ thiên Quán Thế Âm và đào giếng cho nhiều ngôi chùa làng ở miền Bắc. Trưởng Huynh là dịch giả các kinh:

- Từ Bi Đạo Tràng Xám Pháp (cũng có tên khác là Lương Hoàng Sám).
- Đại Phương Tiện Phật Báo Ân (đồng dịch với HT. Thích Quảng Độ)
- Trong Hội đồng chứng nghĩa Đại Tạng kinh dịch từ Hán tạng sang Việt ngữ, do Hòa Thượng Thích Tịnh Hạnh chủ trì.

Thầy Chính Tiến ra đi...

Đầu năm 2010, anh chị em AHGDPTVNHN đã nhận được tin buồn do anh Đặng Đình Khiết gửi đến
BÁO TIN BUỒN:

Xin KHẨN báo tin buồn đến toàn thể anh chị em thành viên và thân hữu Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại được rõ:

HUYNH TRƯỞNG CẤP DŨNG CHÍNH TIẾN NGUYỄN ĐỨC LONG vừa ra đi tại nhà riêng, lúc 10 giờ 45 phút sáng qua, thứ Bảy 23 tháng Giêng, năm 2010 nhằm ngày mùng 9 tháng Chạp năm Kỷ Sửu tại, thành phố Minneapolis, tiểu bang Minnesota.

Từ nhiều tháng qua, từ khi lâm bạo bệnh và được bác sỹ cho biết tình trạng bệnh ung thư phát triển nhanh nên không thể chữa trị được, thêm vào đó sức khỏe của Trưởng quá yếu và tuổi quá cao, nên theo lời khuyên của các Bác sỹ, Trưởng Chính Tiến NGUYỄN ĐỨC LONG và phu nhân đã về cư ngụ với gia đình người trưởng nữ và chồng và các con.

Sáng nay, gia đình người thứ nữ, chồng cùng các con đến thăm, Trưởng Huỳnh Chính Tiến vẫn còn tỉnh táo và hỏi các con, cháu, “Mấy giờ rồi, hôm nay ngày mùng mấy?”

Trưởng Huỳnh với Hội ngộ 2005 tại San Jose

Phu nhân của Trưởng sau khi đưa thứ nữ và chồng xuống nhà dưới, lúc trở lại phòng của Trưởng thì thấy Trưởng nằm như ngủ, nhưng một mắt nhắm và mắt kia khép hờ. Phu nhân hỏi các cháu ngồi chung quanh, “Sao Ông ngủ mà kỳ thế kia?” Rồi phu nhân lấy tay định đánh thức thì khám phá Trưởng Huỳnh đã ra đi.

Trưởng Huỳnh Cấp Dũng Chính Tiến Nguyễn Đức Long ra đi rất yên lặng, nhẹ nhàng lúc 10 giờ 45 phút sáng hôm qua, thứ Bảy, ngày 23 tháng Giêng, năm 2010. Trưởng Lão sinh quán tại Hà Tây, năm 1928, mất năm 2010, tại Minnesota, hưởng thọ 82 tuổi.

Chưa có chi tiết về tang lễ của Trưởng Lão. Xin toàn thể anh chị em nhất tâm Cầu Nguyện và Hồi Hướng Công Đức Hương Linh của **TRƯỞNG LÃO HUYNH TRƯỞNG CẤP DŨNG CHÍNH TIẾN NGUYỄN ĐỨC LONG CAO ĐẲNG PHẬT QUỐC.**

Huỳnh Trưởng Cấp Dũng
CHÍNH TIẾN NGUYỄN ĐỨC LONG
Nguyên Ủy Viên Xã Hội Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam
Nguyên Tổng Thư Ký GHTGBVTMN
Nguyên Tổng Thư Ký Miền Vĩnh Nghiêm
Nguyên Trưởng Ban Hướng Dẫn
GDPT/GHTGBVTMN
Nguyên Gia Trưởng GDPT Giác Minh

Xin quý Trưởng và thân hữu chờ Thông Báo chính thức của Ban Chấp Hành và Hội Đồng Huỳnh Trưởng Cao Niên.

Hoa kỳ, Ngày 24 Tháng 01 Năm 2010

TM Ban Chấp Hành

Thiện Thanh Đặng Đình Khiết

Trưởng Huỳnh với Hội ngộ 2008 tại Hoa Thịnh Đốn

ĐIỀU VĂN

TRƯỜNG HUYNH Chính Tiến NGUYỄN ĐỨC LONG

Hỡi ơi!
 Trầm hương tỏa khói
 Đàn Lễ trang nghiêm
 Toàn thể Áo Lam cùng dâng Lễ khấn nguyện
 Mời hương linh **TRƯỜNG HUYNH** về đây chứng giám

Nhớ Anh xưa!
 Duyên lành nên đi tu khi còn nhỏ
 Chùa làng Thái Khê đến Chùa Quán Sứ
 Thành lập chùa Kim Cương, kiến thiết Tổ Đình
 Nơi nào có Phật sự Anh hết lòng phục vụ
 Rồi dựng xây Gia Đình Phật Tử
 Là Trưởng Ban Hướng Dẫn đầu tiên
 Của Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt
 Kể từ đó mỗi chủ nhật khoác vào mình đồng phục
 Anh tung tăng cùng bè bạn với đàn em
 Còi điều khiển tích te vang hiệu lệnh
 Cờ truyền tin phơ phát giữa trời cao
 Đến Hoa Kỳ, dù tuổi già sức yếu
 Nhưng Hội â gỗ, Hội thảo đều không thiếu vắng anh

Nhưng hôm nay, chúng ta đôi đường đôi ngã
 Anh ở đâu sao không đến với chúng tôi
 Cùng chia sẻ những buồn vui thao thức
 Cùng góp phần thắt chặt lại tình thương
 Cùng nhắc nhau tiếp nối đoạn đường
 Cùng chung sức dựng xây ngôi nhà Phật Giáo
 Anh ra đi để lại nhiều mến tiếc

Hôn Anh thiêng xin chứng giám lòng thành
 Tất cả chúng tôi xin cúi đầu Tưởng Niệm.....

Phúc Thiện Ngũ Duy Thành

LỄ TƯỞNG NIỆM THẦY CHÍNH TIẾN

Hôm nay thật là một Chủ Nhật đẹp trời, Khí hậu ấm áp đã trở lại với Nam Cal. sau mấy ngày trở rét. Tôi sắp xếp hoa , trái, thức ăn cả cuối cùng hiệu kỳ Vĩnh Nghiêm yêu quý lên xe, và cùng với Chi Thịnh trực chỉ chùa Vĩnh Nghiêm .

Đã lâu tôi chưa trở lại chùa, nên hơi ngỡ ngàng, không biết đậu xe nơi đâu, phải gọi DT cầu cứu anh Tuệ Linh (vi chùa đang trong thời gian xây dựng). Tôi đã được quý anh chị giúp đỡ chuyển mọi thứ vào nhà bếp của chùa.

Vừa chấp tay bạch hòa thượng trụ trì xong, tôi vội vã cùng quý anh chị chuẩn bị cho buổi Lễ Tưởng niệm huynh trưởng Chính Tiến Nguyễn Đức Long ngay, vì chúng tôi chỉ còn 1 giờ đồng hồ nữa là đến giờ hành lễ (Hòa Thượng thích đúng giờ). Toàn thể thành viên, thân hữu và gia đình thầy Chính tiến đều cùng chuẩn bị mọi việc, từ xúm lại rửa trái cây, cắm hoa, và chuẩn bị buổi thọ trai trong không khí vui vẻ, ấm cúng của Màu Lam quyện trong gió. Mỗi người góp hai bàn tay, nên hoàn tất mọi việc trong thời gian kỷ lục. Trong đôi mắt mỗi người ngời sáng Tình Lam , vừa làm việc vừa thăm hỏi lẫn nhau, sức khỏe, gia đình, những thay đổi của con cháu.....

Đúng 11 giờ Chúng tôi vân tập đầy đủ trong hậu Viện. Tất cả quan khách , Gia đình Thầy Chính Tiến , và thành viên cùng thân hữu AHGDPTVNHN trang nghiêm nghe anh Tuệ Linh (trưởng ban tổ chức Lễ tưởng Niệm)tác bạch với Hòa Thượng trụ trì và chư

Tăng Ni. Sau đó anh Tuệ Linh thông qua chương trình Buổi lễ. Bài Sen Trắng được gần 40 người cùng cất tiếng trong khói trầm hương và không khí trang nghiêm của hậu viện. Người huynh trưởng Cấp Dũng trên bàn thờ ngồi giữa phù hiệu cấp Dũng và Đóa Sen Trắng ,huy hiệu GDPT đang mỉm cười với chúng tôi. Trưởng Huỳnh nhìn chúng tôi với ánh mắt âm áp, bao dung của người Huỳnh Trưởng bao năm tận tụy với Phật sự, với phong trào GDPT và với đàn em thân yêu. Tôi cảm nhận trong đôi mắt của Trưởng Huỳnh tràn đầy ánh Lam, và những lời nhắn nhủ “ Trưởng Huỳnh vẫn sát cánh cùng chúng tôi tiến bước trên con đường tu tập thực hiện những điều ả gười Cha Lành răn dạy: TỪ BI-HỖ XẢ”.Sau đó Hòa Thượng trụ trì đã ban một Đạo Từ và nhắc nhở chúng tôi đôi điều .Lễ thọ tang của AHGDPTVNHN được chính thức thực hiện với giải băng tang màu Lam do chính Hòa Thượng trụ Trì cài lên hiệu Kỳ AHGDPTVNHN, và một phút mặc niệm liền sau. Trưởng huynh Chân Quang Trần Thanh Hiệp đã thay mặt chúng tôi tác bạch với hòa Thượng Trụ Trì trước khi gia đình Thầy Chính Tiến đánh lễ Hòa thượng trụ trì và Chư Tăng Ni.

Lễ tiễn giác linh Chính Tiến ả guyễn Đức Long được cử hành tại Chánh Điện chùa VĩnhNghiêm trong không khí trang nghiêm. Mọi người đã lễ tưởng huynh Chính

Lễ tưởng Niệm Miền Bắc California

Lễ Tưởng Niệm Miền Nam California

Tiền trong lúc Gia đình thầy Chính Tiến cảm ơn mọi người. Buổi lễ viên mãn, chúng tôi trang nghiêm tiễn Hòa Thượng trụ trì về hậu liêu.

Và như những Oanh Vũ rời tổ, chúng tôi ulla ra sân bên hai bàn thức ăn, trong khi Quý hòa Thượng, chư Tăng Ni thọ trai trong phòng ăn.

Chúng tôi sinh hoạt ồn ào, vui vẻ, âm cúng. Phải nói là chúng tôi tranh nhau nói, tranh nhau làm. Và Mọi người đều “hết” mà vẫn không nghe rõ được nhau. Phóng viên đã được thưởng thức không khí cảm động, đầy yêu thương của tinh Lam. Người người bày tỏ lòng ưu ái, sự quan hoài và sự háo hức được gặp nhau qua ánh mắt, nụ cười. Hôm nay “phóng viên” quên không mang máy hình, nhưng hơn chục máy hình và máy quay phim đã thi nhau làm việc hết năng suất, chắc chắn là 100% của mọi sinh hoạt đều được thu lại. Sau lễ cúng dường Tam Bảo và chư tăng, chúng tôi sinh hoạt nhẹ và giây thân ái. Rồi mọi người cùng chụp hình với Hòa Thượng Trụ Trì, sư già. Và một lần nữa chúng tôi tay trong tay cùng dọn dẹp, cùng chia nhau lộc Phật, Chào gia Đình Thầy Chính Tiến và cùng bịn rịn chia tay nhau, hẹn ngày tái ngộ.

Khi mọi người ra xe, tôi vào Hậu Viện lấy hiệu kỳ Vĩnh Nghiêm về. Xá Thầy một lần nữa, thầy vẫn nhìn tôi với sự bao dung, tôi khẩn thắm: Thừa thầy con sẽ hết sức thực hành những điều thầy đã khuyên bảo: Cố gắng tiếp tục trên con đường Đức Phật dạy : Từ Bi-Hỷ Xả.

*Cuộc đời sắc sắc không không
Thôi thì hãy sống hết lòng với nhau
(xin phép Mộng Hương nhe)*

Phóng viên tập sự

Hình ảnh Trưởng Huỳnh Chính Tiến tham dự Hội Ngộ 2005 và 2008

Hội Ngộ San Jose 2005

Hội Ngộ Washington DC 2008

Hội Ngộ San Jose 2005

Hội Ngộ Washington DC 2008

Hội Ngộ San Jose 2005

Hội Ngộ Washington DC 2008

Thư Khấp Báo...

Sau một thời gian dài, bác Nhuận Pháp Tôn Thất Liệu xuống sức khỏe. Vào lúc 18 giờ 45 phút , tối ngày 05/8/2010.

Bác đã nhẹ nhàng từ giã gia đình, người thân, chia tay anh chị thân hữu, Gia Đình Phật tử ra đi an nhiên thanh thản sau một thời gian không lâu điều trị bệnh phổi tại bệnh viện Phạm Ngọc Thạch, Sài Gòn, Việt Nam.

Bác TÔN THẮT LIỆU
Pháp danh NHUẬN PHÁP

Sinh ngày 09 tháng 10 năm 1928 (Mậu Thìn).
Tại HƯƠNG THỦY - THỪA THIÊN - HUẾ

Bác tốt nghiệp khoa Kỹ Sư Canh Nông, là Công chức Chánh Ngạch tại Nha Canh Nông Sài Gòn. (Fonctionnaire au cadre supérieur-Ingénieur d'agriculture).

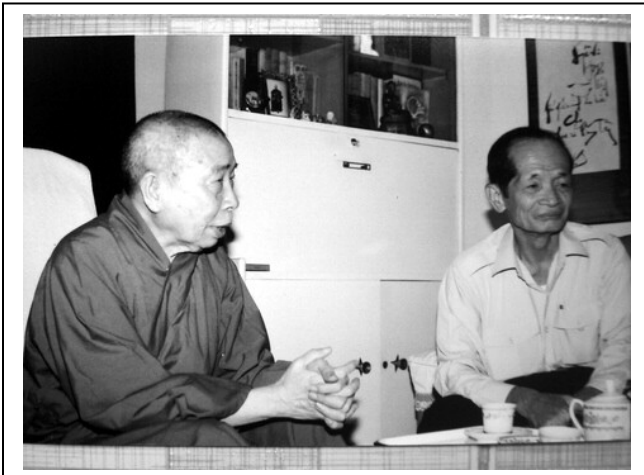
Trưởng Ban Hướng Dẫn G.Đ.P.T Miền Vĩnh Nghiêm. GHPTVN Thống Nhất.
Một đời phụng Phật và màu Lam từ Giáo hội Phật giáo Tăng già Bắc-Việt đến khi qua đời (di bút).

Lễ tang bác tại nhà riêng số 217 Huỳnh Văn Bánh P12. Q Phú Nhuận.
Hỏa táng tại Bình Hưng Hòa. Tro cốt sẽ được Hòa Thượng Thích Thanh Minh an vị tại Thanh Minh Thiền Viện.

Kính xin thông tin nhanh đến quý anh chị, và rất mong anh chị, tưởng nhớ đến bác Nhuận Pháp Tôn Thất Liệu, xin ghi lại những dòng lưu niệm, những kỷ niệm với bác..., gửi về quê nhà. Anh chị em Huỳnh Trường Vĩnh Nghiêm sẽ soạn đọc cho bác nghe vào Lễ Tưởng Niệm&Giây Thân Ái trong những ngày tới.

Chân thành cảm ơn,

Phúc Thiện Trần đình Hùng

Tùy Thuận chúng sanh

Bác Liệu !

Hai tiếng ấy với chúng tôi nó thật chân tình với người gọi và cũng thật thân thương với người được gọi – chúng tôi, không có cảm giác xa cách hay sờ sờ như gọi các Bác khác – Nó như thế nào ấy ...

Bác Liệu ! Con người luôn sống trong hoài niệm, bởi những câu chuyện khi gần gũi trò chuyện chỉ duy là ... Bác Lợi ngày xưa với những phụng sự, phục vụ Áo Lam và rồi cuộc chia tay cuối đời thật buồn ...

Rồi Anh Khiết nữa; tôi chưa hề gặp mặt nhưng qua Bác Liệu tôi thấy thật gần gũi và thật bối rối như Anh trong ngày 30/4 năm ấy, rồi và rồi nhiều anh chị lắm của những mùa Áo Lam yêu thương thấm thiết của chập chùng Kỷ Niệm – Kỷ Niệm của Tình Lam một thời gắn bó, nó cho tôi “Kê đến muộn” mà cũng ấm lòng vì được đứng chung trong câu chuyện và Hạnh phúc vì tưởng rằng những điều đó không bao giờ phân rã với Quê Hương, với con người và với cái gọi là Phật Giáo.

Càng ngày Bác càng thưa dần câu chuyện... chỉ còn lại tiếng thờ dài.

Tiếng thờ dài thì ngắn nhưng thời gian và sự kiện để có tiếng thờ dài thì thật chập chùng duyên khởi, trong tôi cũng là lạ vì chưa gặp đủ các Anh các Chị các Bạn nữa thì đã chuẩn bị nhật nhòa “Kỷ Niệm”, dường như “dĩ vãng giờ đã xa rồi” vì Bác không còn kể nữa.

Hôm Tết Bác thật yếu, anh Phúc Thiện van vái cho Bác qua được ngày Tết thì vui mừng, và Bác vượt qua ½ năm rồi đấy. Điều đến cứ đến, thuận duyên mà thôi !

Tôi không buồn lắm vì nhận được cái tánh “Tùy Thuận” từ Bác lúc nào không biết, dẫu Ngài Phổ Hiền luôn nhắc nhở trong Đại nguyện của ă gài, nhưng tại sao tôi lại nói nhận được từ Bác? Vì Bác có quá nhiều câu chuyện của một thời đất nước qua phân, của một thời con người Học và làm điều NHÂN BẢN – “MỘT THỜI XA VẮNG” mà làm “NÚC NỔ HỒN NHAU” – Bác vui Bác buồn, Bác sôi nổi hay thờ thề theo câu chuyện tùy vào câu chuyện, kín đáo hay phơi bày cho vận nước.

Bác đã vượt thoát và sống an toàn, không bằng dối người, hại bạn; hay bợ đỡ xu nịnh – mà bởi Tùy Thuận chúng sanh – Có lần Bác nói “Sống với kẻ bất nghĩa gian manh, ác độc thì bên ngoài thật là mềm mỏng và trí óc phải thật tinh táo mới mong thoát nạn !”

cái giọng **Huế** của Bác nghe mà xót xa và buồn thế nào ấy.

Hôm nay, những vòng hoa thật đẹp chung quanh Bác, thật nồng nàn tình con người dành cho Bác – Những vòng hoa ấy là Hình Tượng của Tổ chất tâm lòng của Bác, là chất keo kết dính ACE Vĩnh Nghiêm một thời thân ái, nó đang dần khô héo để rã rời một thân xác và buông lơi tất cả những Huynh đệ cách chia. Tôi đánh lễ Đức Phật và Bác cầu mong chư vị Ban Ân Phúc cho Vĩnh Nghiêm dù xa hoặc gần vẫn luôn có nhau trong tinh thần Tùy Thuận và vô úy – Bác Liệu cũng đã có nhắc lời Đức Phật dạy “

- Tập họp trong ý Niệm Đoàn Kết
- Làm việc trong ý Niệm Đoàn Kết

và ..

- Chia tay trong ý Niệm Đoàn Kết. "

Bác đã hoàn duyên và trở về chôn Bác đã rời, Bác không lập thuyết, tạo ngôn nhưng Bác luôn nhắc nhở lời Phật dạy – và quan trọng nhất vẫn là “Tùy Thuận chúng sanh”.

Chúng ta, kết dây thân ái cùng Bác lần cuối cùng và kính tiễn Bác về đến chôn Tịnh An cùng không quên nhớ đến hành trình Bác đã sống, tâm lòng Bác đã trao và những việc làm Bác để lại thật đáng trân trọng.

Kính tiễn Bác.

*Nghiệp đã Hoàn Duyên
Hạc về Trời
Tử Sinh như thoảng
Cuộc Rong Chơi
Sen Hồng một đóa
Vừa Khai Mở
Tịnh Lạc Tây Phương
Quả Đắc thời.*

MINH THỊNH CAO BÁ HÙNG

Bữa

Cơm

Màu

Lam

Tháng 11 trời đã hơi mát với vài cơn mưa nhỏ nhỏ cuối mùa, tôi phủi vài hạt bụi mưa trên đầu và bước vào đoàn quán của Gia Đình Phật tử Vĩnh Nghiêm tại chùa Vĩnh Nghiêm đúng giờ hẹn. Bác Nhuận Pháp, chị Tịnh Phúc, chị Oanh và một số huynh trưởng khác đã chờ Minh Châu trong đó.

Bác Nhuận Pháp có gầy hơn năm ngoái, Bác vẫn nói chuyện bình thường, thăm hỏi các anh chị bên này, nhất là anh Khiết và tình hình sinh hoạt của AHGDPTVNH. Bác cháu đang vui vẻ hàn huyên thì hai Huynh Trưởng của GDPTVN bê thức ăn vào. Bác bảo “mình ăn ở đây, thoải mái, tự nhiên và đậm màu Lam hơn, mà thức ăn cũng ngon như ngoài tiệm”. mấy bác cháu vừa ăn cơm chiều, vừa trò chuyện. Được nghe bác nói, kiến thức của Minh Châu được mở rộng thêm nhiều. Được nghe những lời tâm tình của Bác mới thấy rõ chất Lam trong Bác. Cả cuộc đời Bác đã cống hiến cho màu Lam, từ khi còn trẻ cho đến nay đã ngoài bát tuần, Từ miền Trung cho đến miền Nam.

Bác nói bác hơi mệt và từ chối ly cà phê Minh Châu mời bác. Chị Oanh yêu cầu bác nằm nghỉ, Bác nằm xuống chiếc chiếu trải trên nền nhà, bên mâm cơm chay chưa kịp dọn xuống và vẫn góp chuyện với mọi người. Minh Châu nghĩ có lẽ bác mệt vì cố gắng nói chuyện....

Trời đã về khuya, Chi Tịnh Phúc đưa Bác về nghỉ, trước khi lên xe chị Tịnh Phúc, Bác còn dặn Minh châu về vui vẻ và cho Bác gửi lời thăm mọi người. Minh châu tiễn Bác về và không ngờ đây là lần gặp gỡ cuối cùng của hai Bác –Cháu.

Bác ơi! Nhận được tin buồn, cháu thẫn thờ, ngẩn ngơ, không ngờ Bác về nước Phật quá sớm và quá bất ngờ đối với cháu. Mới mấy tháng trước, Bác còn khỏe, Bác và quý anh chị còn chia buồn với gia đình Cháu trong tang lễ của bố cháu. Mới 5 giờ sáng, Bác đã có mặt tại nhà quán Chùa Vĩnh Nghiêm, hai bác cháu đã nói chuyện thật nhiều, mãi 8 giờ, mọi người đến đông, Bác mới về, trước khi về bác còn tặng cháu một cuốn sách bác soạn, có một chương nói về dòng họ Thái Quang. Bác ơi! Món quà bác tặng, cháu trân trọng cất trên bàn thờ người Cha chồng kính yêu, chưa kịp mở đọc, nhưng Bác, Bác đã xa, xa thăm thẳm ngàn khơi.

Ngày đưa bố cháu đến nơi an nghỉ cuối cùng, tuy rất đau buồn, nhưng cháu vẫn thấy Bác đứng bên lề đường tiễn đưa bố cháu. Còn cháu bây giờ, ngồi đây để viết vài dòng hoài niệm: không thắp được một cây nhang cho Bác, không cúi đầu tiễn đưa Bác lần cuối. Cháu biết Bác chẳng cần chi những việc đó, và Chư Bồ Tát đã đón bác rồi, nhưng trong trái tim cháu vẫn mênh mang một niềm ân hận, dù rằng từ biệt sinh ly có ai tránh khỏi.

Cháu thắp nén tâm hương, cầu mong Bác an lạc trong nước Phật

Vô vàn kính nhớ Bác

Q. Diệu Ngọc Cao Minh châu

VÀI HÌNH ẢNH BÁC NHUẬN PHÁP

Ba nút thắt trong quá trình Hòa Hợp của Vĩnh Nghiêm

Đầu thập niên 1990, chín Huynh trưởng nam nữ GDPT tị nạn ở rải rác trên năm tiểu bang tại Hoa Kỳ - các anh Trần Ngọc Lạc, chị Trần Hồng Loan, chị Lê Thị Nhung, chị Đoàn Thị Kim Cúc, anh Huỳnh Ái Tông, anh Đặng Đình Khiết, anh Phạm Minh Tâm, chị Nguyễn Thị Tuyết Mai, cháu Trần Hồng Ngọc - đã lấy sáng kiến thành lập một nhóm Phật tử có tên gọi *Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại*. Tuy vẫn mang trong lòng hoài niệm đã xa rồi, về cội nguồn Vĩnh Nghiêm của mình, nhưng trước mắt, họ chỉ muốn những người con Phật tạo điều kiện cho nhau để “*tương thân tương trợ*”, trong cuộc sống tha hương cũng như trong tình trạng chia cắt hai bên bờ đại dương.

Vậy cội nguồn Vĩnh Nghiêm là ở đâu và “*cuồng rôn*” này còn ràng buộc AHGDPTVN như thế nào ?

*Ai qua Yên Tử, Quỳnh Lâm
Vĩnh Nghiêm chưa tới thiền tâm chưa đành*

Tam Quan Chùa Vĩnh Nghiêm Bắc Giang

Vĩnh Nghiêm khởi thủy là tên một ngôi chùa cổ ở Bắc Giang và là đất căn cứ của Thiền tông Yên Tử, “*trường đào tạo tăng ni, Phật tử đầu tiên ở Việt Nam*”. Vĩnh Nghiêm cũng là tên của ngôi chùa lớn ở đường Công Lý Sài Gòn xây dựng theo nguyên mẫu chùa Vĩnh

Nghiêm ở Bắc Giang. Vĩnh Nghiêm gợi nhớ các chùa Quán Sứ, Xá Lợi, Phước Hòa, Ấn Quang, Giác Minh, Việt Nam Quốc Tự v.v... các Tổ Trung Hậu, Tổ Bằng Sở, Tổ Tế Xuyên, Tổ Côn, Tổ Quảng Bá, chư hòa thượng Tổ Liên, Trí Hải, chư Thượng tọa Đức Nhuận, Thượng tọa Tâm Châu, Thượng tọa Thanh Kiêm, Thượng Tọa Tâm Giác v.v..., hàng trăm, hàng ngàn cơ cấu sinh hoạt của thanh, thiếu niên Phật tử còn được gọi, trước là Gia Đình Phật Hóa Phổ, sau là Gia Đình Phật Tử thuộc Miền Vĩnh Nghiêm. Và sau cùng, hiện nay Vĩnh Nghiêm là danh xưng của một Ái Hữu Phật tử thu nhỏ, bao gồm những người qui tụ xung quanh anh Ngô Mạnh Thu cho đến khi anh Thu từ trần. Rồi anh Đặng Đình Khiết, người kế vị anh Thu.

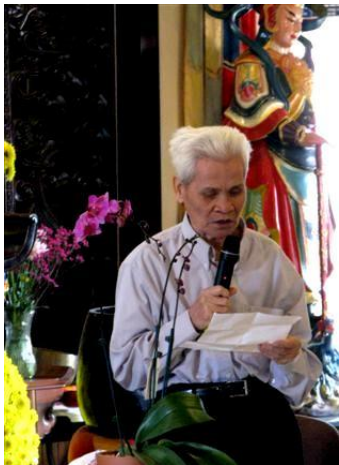
Vĩnh Nghiêm, tên một ngôi chùa và còn là hệ thống mở những pháp tướng tu tập theo hướng “*Cư Trần Lạc Đạo*” đã được Sơ Tổ Giác Hoàng Trần Nhân Tông của phái Thiền Trúc Lâm Yên Tử mở đường. Biết bao nhiêu tăng ni, cư sĩ Phật tử cùng chúng sanh đã góp công đức trải dài trên 10 thế kỷ để xây đắp nên một nền văn hóa Phật giáo đặc thù cho nước Việt Nam, thị hiện qua một kiến trúc tinh-thần-vật-thể Vĩnh Nghiêm.

Trong số những Phật tử hậu sinh được những tác nhân, nổi danh và vô danh, của Vĩnh Nghiêm hồi hương công đức, có *Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại*.

AHGĐPTVNHN cúi đầu kính lễ, ba trong các vị tác nhân nói trên, Thầy Chánh Tiến, Đạo hữu Nhuận Pháp Tôn Thất Liệu và Thầy Trí Hiền, năm nay, đã lần lượt trút bỏ thân tứ đại để tìm về cảnh giới “*hoa nở thấy Phật*”.

Nhìn về cội nguồn mười thế kỷ trước, Vĩnh Nghiêm, tên một ngôi chùa cổ, nơi xuất phát của biết bao nhiêu thế hệ con cháu Phật đã nối tiếp nhau tạo thành một “*tổng thể*” Vĩnh Nghiêm duy nhất rồi “*những tổng thể*” Vĩnh Nghiêm riêng lẻ, những Vĩnh Nghiêm được nối kết bằng sợi dây hạnh nguyện bó thí với ba nút thắt,

biểu thị công đức, được hồi hương cho AHGDPTVNHN, của hai tăng sĩ và một cư sĩ.

Năm 1957, Đại đức Chánh Tiến, Ủy viên Thanh Niên của Giáo hội Tăng Già Bắc Việt tại miền Nam, đã kiêm nhiệm công việc làm gia trưởng cho một Gia Đình Phật Tử, GD Giác Minh. Đầu năm 1958, vì giữ chức Tổng Thư Ký Ban Trị Sự Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt tại miền Nam, Đại Đức Chánh Tiến phải rời chùa Kim Cương để về chùa Giác Minh. Đại đức Chánh Tiến chuyển giao chức vụ Gia Trưởng Gia đình Giác Minh cho đạo hữu Tâm Thông Nguyễn Đức Lợi. Đại Đức sau đó đã dành thời giờ tu tập để tổ chức các Gia đình thuộc Giáo Hội như Giác Minh, Giác Dũng (sau đổi thành Giác Trí), Giác Long, Giác Tâm, Giác Thanh (sau đổi thành Giác Hoa) tại thủ đô Sài Gòn, Giác Hạnh ở Túc Trưng, Giác Tâm ở Lộc Ninh, Giác Lâm và Giác Viên ở Biên Hòa, thành lập Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử thuộc Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt tại miền Nam để kiện toàn hàng ngũ và đào tạo huynh trưởng”. Dịp này Đại Đức Chánh Tiến được bầu vào chức vụ Trưởng Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Miền Vĩnh Nghiêm.

Hội ngộ 2005

Ít ai nghĩ rằng vị tăng sĩ trẻ, từ cuối thập niên 1950, chăm lo cho thanh thiếu niên này, khi cuối đời lại khoác bộ đồng phục màu Lam của Gia Đình Phật Tử. Năm 2008, trong Hội ngộ “*Nông âm sắc hoa đào*” ở vùng Hoa Thịnh Đốn, cư sĩ Chánh Tiến được cung thỉnh, cùng với 4 huynh trưởng khác, vào chức vụ Huynh Trưởng trong “*Hội Đồng Huynh Trưởng Cao Niên*” của AHV. .

Ngày 19 tháng 07 năm 1964 tại chùa Phước Hòa, Sài Gòn, một Ban Hướng Dẫn GDPT Miền Vĩnh Nghiêm mới, được bầu để thay thế Ban Hướng Dẫn mãn nhiệm, với đạo hữu Nhuận Pháp Tôn Thất Liệu trong chức vụ Trưởng Ban.

Đạo hữu Nhuận Pháp, kỹ sư canh nông ngoài đời, đã có sinh hoạt đạo trong Gia Đình Phật Tử ở miền Trung, miền Nam, từ tuổi niên thiếu.

Năm 1967, do sự phân hóa các nhà lãnh đạo Phật Giáo làm cho Giáo hội bị phân chia. Ban Hướng Dẫn GDPT Miền Vĩnh Nghiêm tự ngưng hoạt động để bảo toàn sự thống nhất của GDPT Việt Nam. Tuy ngưng hoạt động nhưng các GDPT miền Vĩnh Nghiêm vẫn tiếp tục sinh hoạt theo Nội qui GDPT chung.

Sau biến cố 1975, với sự sụp đổ của Việt Nam Cộng Hòa ở miền Nam, Ban Hướng Dẫn GDPT Miền Vĩnh Nghiêm vẫn tiếp tục hoạt động với những thành viên còn lại như Đạo hữu Tôn Thất Liệu, chị Đoàn Thị Kim Cúc, anh Huỳnh Ái Tông, anh Đặng Văn Nữ, chị Nguyễn Thị Oanh, sinh hoạt thường xuyên với các Huynh Trưởng và Đoàn sinh tại Tổ Đình Vĩnh Nghiêm.

Ban Hướng Dẫn GDPT Miền Vĩnh Nghiêm đã chọn ngày giỗ của Bác Tâm Thông Nguyễn Đức Lợi làm ngày Hiệp ky của GDPT Miền Vĩnh Nghiêm. Hiệp ky đầu tiên được tổ chức vào ngày 30.11.1983 tại chùa Vĩnh Nghiêm. ả ăm 1993, GDPT miền Vĩnh Nghiêm

đã bầu lại Ban Hướng Dẫn, Trưởng Ban vẫn là Đạo hữu Nhuận Pháp Tôn Thất Liệu.

Cả hệ thống GDPT thiết lập từ 1954 đến 1975 đã tan rã và mất đi đặc tính của nó dưới nhiều hình thức, kể ở lại, người ra nước ngoài. Thời thế đã đưa dẫn Vĩnh Nghiêm vào hai cảnh giới “Tịnh độ” và “Uế độ”. Tổng thể duy nhất đã chia cắt thành nhiều tổng thể riêng lẻ. Trong nghịch cảnh này mới nhận chân được công đức vô lượng của “Bác Tôn Thất Liệu”. nhậm nhục trong vai trò nghiêm ngặt “gạch nối Vĩnh Nghiêm” cho các gia GDPT Vĩnh Nghiêm ở trong nước với nhau và ở trong nước với ở hải ngoại

Vĩnh Nghiêm “cũ” dần dần bị đẩy ra bên lề của lịch sử.

Gắn bảng Đoàn Quán GDPT Tổ Đình Vĩnh Nghiêm

Đầu năm 1995, GDPT Miền Vĩnh Nghiêm không được thông báo để tham dự cuộc họp bầu lại BHDTU/GDPTVN nhiệm kỳ mới. Tuy nhiên Huỳnh trưởng cấp Tôn Thất Liệu vẫn được cử vào chức vụ Đại diện BHDTU/GDPTVN tại Miền Vĩnh Nghiêm. Biết đâu gạch nối Tôn Thất Liệu sẽ không là trợ duyên cho một pháp tướng mới Vĩnh Nghiêm?

Tháng Tám năm nay, Sư Ông Trí Hiền đã “đột ngột xả bỏ báo thân” và viên tịch tại chùa Pháp Quang, thành phố Grand Prairie, Texas, Hoa Kỳ.

*Quây dẹp về Tây chốn nghỉ ngơi
Hạc vàng cất cánh hướng chân trời
Dung nhan đã khuất nơi trần thế
Kẻ ở người đi luống ngậm ngùi*

Xuất gia từ lúc 8 tuổi, tu học từ Bắc vào Nam, năm 1954 Sư Ông di cư vào Nam, rồi năm 1963 sang du học bên Nhật, và sang Mỹ sau năm 1975. Có thể nói Sư ông bắt đầu xuất hiện như ngôi sao sáng trên vòm trời Tăng Già Việt Nam sau thời gian Sư ông hành đạo tại Lâm Tế Tăng Đường (Rinzai Ji), một Thiền đường nổi tiếng ở Nhật.

Theo lời kể của nhà báo kiêm nhà văn Lê Thiệp, người đã gặp thầy ở Đông Kinh vào thời điểm ông rời khỏi Việt Nam khi miền Nam rơi vào tay bạo quyền miền Bắc. Trên bước đường lưu vong, nhà văn Lê Thiệp đã gặp một nhà sư người Việt, mặc tăng bào Nhật nhưng không ngừng xác quyết “vẫn thuộc Giáo Hội Tăng Già Việt Nam”. Sự ngạc nhiên của ông Lê Thiệp đã lên tới cực độ khi ông được biết “Thầy” đã không chịu đổi tăng tịch Việt để lấy tăng tịch Nhật dù rằng nếu đổi tăng tịch như vậy thì “Thầy” sẽ được một khoản tiền “trợ cấp” (một thứ lương bổng trả cho thời gian làm công phu tại Thiền đường và còn được tấn phong thành Trụ Trì ngôi bảo tự nơi thầy hành đạo. “*Sư nhận đi chứ....Sư Nhật, sư Việt, Sư vẫn là Sư.... Với bốn trăm ngàn đô la làm được khối việc...*” “*Đâu có thể thế được. Còn các cụ nhà mình nữa. Đâu có thể thế được.*” câu trả lời của Sư Ông vền vện chỉ có vậy.

Cuối thập niên 1979, Sư Ông sang Mỹ quốc.

Lời tri ân của Ban Hướng Dẫn Trung Ương GDPTVN tại Hoa Kỳ, phát biểu trước Kim quan của Thầy nhân dịp tang lễ Thầy tại chùa Pháp Quang “...không có bút mực nào có thể diễn tả hết đủ tình hương rộng lớn của Thầy dành cho Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ...” đã phù hợp với nhận xét của Đại Lão Hòa Thượng Thích Tâm Châu, Thượng Thủ Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Trên Thế Giới theo đó “*Thầy Trí Hiền đã thương yêu và lo lắng việc của GDPT còn hơn cả việc Giáo Hội*”.

Quả đúng vậy, Thầy Trí Hiền đã tự nguyện làm “*kẻ thừa sai*” lắng nghe một cách thân tình những thao thức của các Anh Chị trải qua những cơn gió chướng của Tổ chức GDPT tại Hoa Kỳ”. Ồ ời Hoa Kỳ nhưng kỳ thực là tất cả mọi GDPT Việt Nam như đã đọc thấy trong Thư Luân Lưu ngày 1 tháng 11 năm 2007 của Thầy “*Hãy phát cao Ngọn cờ SEN TRẮNG. Cho Khỏi thẹn với Lòng, với Tổ chức, với Dân tộc, với Đạo pháp....Một tổ chức không có quá khứ tốt đẹp thì không có tương lai, GDPT qua 60 năm hành hoạt tại quê nhà,(trong đó, 30 năm tại Hoa Kỳ), đã vượt qua bao khó khăn chướng ngại, đã có những bậc tiền bối, các Bác Gia Trưởng, Huỳnh Trưởng và Đoàn sinh năm xuống, nguyện lót đường cho Đóa Sen ngày một khởi sắc thêm hương.... Đối với thực trạng ‘bị bức thét’ của GHPGVNTN tại quốc nội và hải ngoại, trước hết, khai triển tinh thần và truyền thống bất khả phân cũng như làm sáng tỏ tâm nguyện ‘làm viên gạch vững chãi gìn giữ, chống đỡ sự Thống Nhất GHPGVNTN....’*”.

Thông điệp của Thầy vẫn còn vang vọng mãi trong tâm khảm mỗi Phật tử trong AHGDPTVNHN.

Tưởng niệm và nhớ đến công ơn của tiền bối, nhất là của Thầy Chánh Tiến, Đạo Hữu Nhuận Pháp Tôn Thất Liệu và Thầy Trí Hiền là nhớ đến cội nguồn Vĩnh Nghiêm.

*Dù ai quyết chí tu hành
Có lên Yên Tử mới đành lòng ta*

Đó là lời nhắn lưu truyền trong dân gian, nghe lại để mà nhớ.
Nhưng không nên quên tiếp thụ lời dạy của Trần Nhân Tông

***Cư trần lạc đạo thả tùy duyên
Cơ tắc xa hễ khôn tắc miên
Gia trung hữu bảo hưu tầm mịch
Đối cảnh vô tâm mạc vấn thiên .***

Tạm dịch:

*Ở đời vui đạo cứ tùy duyên
Đời thời ăn ,mệt thời ngủ yên
Trong nhà sẵn báu tìm đâu nữa
Đối cảnh vô tư ,khỏi phải thiên.*

Đưa đạo vào cuộc đời, sống đạo trong cuộc đời, đó là con đường tu Phật một cách tự nhiên. Thầy Chánh Tiến, Đạo Hữu Nhuận Pháp Tôn Thất Liệu, Thầy Trí Hiền đã là những tấm gương của pháp môn tu tập cư trần lạc đạo. Và với tăng sĩ đem đạo vào đời chính là thực hiện nguyên tắc hòa hợp Lục Hòa, bỏ hết dị biệt tông nọ phái kia... Còn đối với cư sĩ thì sẽ phải là ứng dụng nguyên tắc Lục Hòa của tăng sĩ vào xã hội.

Cao tăng Thích Trí Hiền không nói gì khác hơn lời dạy của Sơ Tổ Thiền phái Túc Lâm Yên Tử khi nhắc lại cho các thế hệ Phật tử hậu sinh “*tinh thần và truyền thống bất khả phân*”.

***Chân Quang Trần Thanh Hiệp (trong Hội Đồng
Huỳnh Tường Cao Niên AHGDPTVNHN)***

Người Sư Già Quét Lá

Khi hậu New Orleans vào giữa Xuân vẫn còn se lạnh. Tôi thức sớm, nhẹ nhàng bước xuống giường, len lén ra khỏi phòng (để khỏi thức giấc chị Thu vì chị bị bệnh mất ngủ) và bước ra sân. Tôi run lên vì gió lạnh buổi sáng ập vào mặt, quay vào phòng, khe khẽ lấy áo ấm và khăn quàng cổ, rồi bước ra sân hít thở bầu không khí trong lành: Một người mặc áo nâu với cái chổi trong tay, đang cúi lùa những chiếc lá vương rải trong sân vào cái hốt rác! Ai vậy? ai mà quét sân khi trời chưa sáng vậy? Tôi bước gần thêm để nhìn cho rõ (tôi bị cận mà không đeo kính)!!! A Di Đà Phật, Thầy, người Thầy kính yêu của tôi: Hòa Thượng Thích Trí Hiền với chiếc áo mỏng manh đang quét lá rụng trong gió rét ban mai.

“Bach thầy”, tôi vội chạy lại, xin được quét phân sân còn lại. Thầy ngừng lên, mỉm cười móm mém và từ tốn, vẫn tất “chị làm việc của chị đi, tôi quen rồi”. không dám trái ý thầy, tôi chào thầy và xuống phòng ăn, nhà bếp... mọi thứ đã ngăn nắp và sạch sẽ. Phòng ăn đã sẵn sàng để mọi người chuẩn bị cho bữa điểm tâm. Thế ra, thầy đã vào dọn dẹp nhà bếp trước khi ra quét vườn.

Tôi quay vào phòng, mọi người vẫn còn trong giấc nồng với chiếc mền mỏng quanh thân; Ngoài kia, vị sư

già vẫn thành thoi quét lá. Đây là lần đầu tiên tôi được chiêm ngưỡng một vị sư già quét lá. Trong tôi, chỉ những chú tiểu hoặc những người làm công quả mới quét vườn, còn quý thầy thì phải đứng trên bục, cầm micro để giảng giáo lý hoặc đọc diễn văn. Cảm ơn BCH AHGDPTVN, cảm ơn anh Phú, đã tổ chức Hội Ngộ 2010 tại Trung Tâm Phật Giáo Vạn Hạnh. Quý vị đã sửa sai những quan điểm hời hợt của tôi. Quý vị đã cho tôi cơ duyên để suy nghĩ và tạo dựng hình ảnh của những bậc chân tu. Và giờ đây tôi thật cảm động và chân thành với hình ảnh người sư già quét lá trong tâm, mỗi khi cúi đầu đánh lễ “Tự Quy Y Tăng...” Và Bach thầy, con xin cố gắng học bài học thầy đã dạy con trong lần hạnh ngộ cuối cùng...

Q.D.N

NHỮNG GIỌT CAM LỒ

Khí hậu mùa Hè tại Dallas thật khắc nghiệt, hàn thử biểu luôn luôn ở cao hơn con số 106 độ F, kể cả khi đêm đã xuống. 11 giờ trưa, thành viên của Ban chấp Hành AHGDPTVNHN đã có mặt đầy đủ trước Giác Linh Đường tại chùa Pháp Quang để đón thầy về từ nhà hỏa táng

Thầy Chơn Minh và thầy Nguyên Thông trang trọng đưa tro thầy vào Giác Linh Đường, theo sau là quý Phát tử, quý anh chị, và tôi chỉ nhận ra Anh Tuệ Linh, anh Ngũ Duy Thành Từ xa xa, tôi thấy cả hai thầy đều kính cẩn bưng trên tay tro của Hòa Thượng Trí Hiện, tôi đoán ngay là điềm lạnh, vì hôm qua chúng tôi ao ước với nhau là chắc có điềm lạnh. Và thực vậy, Thầy Nguyên Thông đã trịnh trọng để những hạt ngọc trên quý lên bàn thờ:

Những Hạt Xá Lợi của vị thầy kính yêu của chúng ta
Vi Không được chuẩn bị trước, nên Xá Lợi của thầy được thầy Nguyên thông trân trọng bọc trong bọc nhựa trong. Thầy Chơn Minh hỏi những người có mặt “ Ai phát tâm mua một hộp kính để bảo trữ những hạt ngọc trên quý” vì đứng gần nên Anh Đặng Đình Khiết Đưa tay đầu tiên và nói “ AHGDPTVNHN xin đảm nhận việc này”. Nhưng sau đó thầy Chơn Minh đưa ý kiến : công đức nên để mọi người cùng được góp phần .Và tất cả mọi người có mặt đều được vinh dự góp phần. Một người tại địa phương được cử đi thỉnh một hộp kính ngay. Trong thời gian chờ đợi, chúng tôi lần lượt tham bái, chiêm ngưỡng những hạt Xá Lợi.

Xá lợi của thầy gồm những hạt nhỏ, kích thước chỉ bằng hạt gạo, nhưng trong suốt như pha lê và đủ 5 màu : trắng, đỏ, xanh ngọc, vàng và đen. Những hạt xá Lợi

nằm sâu trong các khối màu trắng đục(theo quý thầy cho biết , các khối này là những mảnh xương không cháy thành tro và được kết tụ lại , và như thế cũng là xá lợi), mỗi khối có kích thước bằng nắm tay người lớn. Các hạt xá lợi đều rất đẹp, và theo tôi, đẹp nhất là những hạt màu xanh ngọc và màu đỏ. nhìn những hạt này không khác gì những hạt ngọc cẩm thạch và mã não. Tôi đếm tổng cộng được trên 20 hạt Xá Lợi (có thể tôi đếm còn sót, vì rất khó thấy khi các hạt này nằm sâu trong các khối xá lợi khác).

Quý trong Giác Linh Đường làm lễ an vị Xá Lợi, tôi cảm thấy rất an lạc thanh thoi, mọi phiền não đã rời bỏ tôi từ lúc nào, không báo trước. Tôi thoải mái như đang ở California trong khí hậu mùa Thu, và tâm tôi đang được tắm những giọt Cam Lồ.

Kính bạch thầy, một vị Bồ Tát Thị Hiện, Thầy đi xa và để lại cho chúng con một gia tài vô giá. Thầy ở xa, nhưng lời giảng dạy vẫn ở đây. Bài học về đường tu được cụ thể hóa bằng những hạt Xá Lợi trên quý- những giọt Cam Lồ- tưới tắm cho tâm hồn chúng con được an lạc. Những giọt Cam Lồ dập tắt sự sân hận trong tâm chúng con. Những giọt Cam Lồ tưới tắm và nuôi dưỡng tình yêu thương, niềm hòa ái, sự đoàn kết của chúng con.

Mọi khó khăn, mọi gian khổ ,chúng con đều sẽ vượt qua khi chúng con được hưởng những giọt Cam Lồ - những hạt Xá Lợi trên quý này- Đây là bao sự lao tâm, khổ trí của thầy, một phương tiện để giáo huấn chúng con

*Chúng con xin nguyện noi theo sự dạy bảo của thầy
Xin nguyện ghi ân những giọt Cam Lồ được tưới tắm
Xin nguyện trân trọng những hạt Xá Lợi trong tâm
Xin nguyện luôn luôn tinh tấn để xứng đáng là đệ tử của Thầy*

**Mùa Tang lễ
Quảng Diệu Ngọc CM**

Hành trạng của một vị Thầy vừa Ra Đi...

“ĐOÁ ƯU ĐÀM VỪA RỤNG, CÒN THƠM NGÁT MÙI HƯƠNG...”

*Phúng điệu của Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại Kính Dâng Lên
GiácLinh Cố Hoà Thượng Thượng Trí Hạ Hiền, Cố Vấn Giáo Hạnh.*

Khoảng 4 giờ chiều chủ nhật, 8 tháng 8, 2010, huynh trưởng Văn Hưng và tôi nhận được hung tin từ các huynh trưởng của GDPT Pháp Quang, Dallas, Texas, gọi lên: “Thầy Trí Hiền viên tịch!” Đây là một tiếng sét nổ khủng khiếp ngang tai. Phản ứng tự nhiên của cả tôi lẫn trưởng Văn Hưng là tìm cách phủ nhận cái tin quái ác ấy.

“Em báo tin anh rõ, Thầy vừa đi rồi. Thầy đi như ngủ và thật nhanh.” Huynh trưởng La Hùng Cường, Liên Đoàn Trưởng GDPT Pháp Quang, một lần nữa xác nhận nguồn tin Sư Ông Trí Hiền vừa viên tịch. Chiều chủ nhật 8 tháng 8, 2010 là một buổi chiều đau buồn cho anh chị em Áo Lam khắp nơi. Cũng như chúng tôi, mọi người không muốn tin về sự chính xác của nguồn tin nên đã gọi đi gọi lại nhiều lần để biết chắc rằng mình không nghe lầm. Một số khác bám víu vào hy vọng rằng có thể Thầy mệt quá và chỉ ngất đi thôi. Vào bệnh viện, nằm dưỡng sức ít lâu, Thầy sẽ trở về với mọi người.

Nhưng Thầy đã thực sự ra đi và không bao giờ quay trở lại nữa. Thầy ra đi thật bất ngờ. Thầy đi như ngủ, đầu tựa lên mặt bàn nơi Thầy đang tiếp chuyện mấy vị phật tử vừa từ thành phố Austin, Texas đến thăm. Ít phút yên lặng trôi qua, một vị trong nhóm phật tử cất tiếng gọi, “Thầy, thầy...” Con chó già lông vàng Thầy nuôi trong chùa nhiều năm bỗng cất tiếng sủa vang. Hai huynh trưởng Cường và Danh đang sinh hoạt với các em gần đấy ngẩng nhìn về phía Thầy và chạy lại.

Mắt Thầy nhắm như đang ngủ, và Thầy không đáp lại những cái lay nhẹ của họ. Hai huynh trưởng đỡ Thầy nằm xuống nền nhà. Danh nói, “Em xếp hai tay Sư Ông lại cho thẳng trong khi anh Cường gọi 911.” Ít phút sau ambulance đến đưa Thầy vào nhà thương. Huynh trưởng Đầu, người thường giúp đỡ Thầy về nghi thức hàng tuần, phát biểu trong tiếng khóc, “Cây đại thụ của chúng em vừa ra đi rồi.”

Trong đời sống tu học, chúng ta có nhiều duyên gặp được nhiều vị Thầy. Nhưng cơ hội để gặp được một vị Thầy lưu lại dấu ấn tâm linh trong quá trình tu học của mình là một điều hãn hữu. Hoà Thượng Thích Trí Hiền, Viện Chủ Trung Tâm Phật Giáo Khuôn Việt, Trụ Trì Chùa Pháp Quang tại Dallas, Texas, viên tịch hôm 8 tháng 8, 2010 vừa qua đã để lại cho các hàng đệ tử của Ngài, đặc biệt là các huynh trưởng và đoàn sinh GDPT ở nhiều tiểu bang tại Hoa kỳ, những kỷ niệm tâm linh và thật nhiều sự kính nhớ.

Tôi thứ năm, 12 tháng 8, trước ngày cung tiễn kim quan và lễ Trà tỳ của cố Hoà Thượng, do sự thỉnh cầu của một số phật tử, Thượng tọa Thích Từ Lực và Thượng tọa Thích Hạnh Tuấn, đã chứng minh và hướng dẫn một buổi Thiền Trà được tổ chức tại ngôi chánh điện Pháp Quang. Đêm sinh hoạt, từ 7 giờ tối đến gần nửa khuya, được điều hợp bởi huynh trưởng

Tuệ Linh với sự tham dự của gần một trăm huynh trưởng, đoàn sinh của nhiều đơn vị GDPT về từ nhiều tiểu bang; một số vị Phật tử trung niên từng gắn bó với Thầy từ lúc ngôi chùa Pháp Quang chỉ mới là một căn nhà khiêm nhường cũng hiện diện.

Người tham dự đêm Thiền Trà đã không cảm được sự xúc động và những giọt nước mắt khi nghe những câu chuyện về Thầy lần lượt được kể lại bởi chính các đệ tử thân thương của Ngài. Nhưng, điều ngạc nhiên hơn hết, là qua những câu chuyện và những tâm tình đó, người ta nhìn ra được một hành trạng tuyệt vời, một tầm vóc tâm linh sinh động của một bậc Thầy vừa ra đi. Những câu chuyện không chỉ còn là những kỷ niệm bình thường mà là những dấu ấn tâm linh của Thầy. Nó có thể là một hình ảnh, một động tác, một câu nói hay một quyết định của Thầy trong một hoàn cảnh độc đáo nào đó trong quá khứ. Nhưng đã được các đệ tử của Thầy ghi khắc và trân trọng gìn giữ trong tàng thức. Ắt ó là một thứ kim chỉ nam và là sự hiện hữu của Thầy trong đời sống tu học của người đệ tử. Bởi thế, trước sự ra đi đột ngột của Thầy, những đệ tử của Thầy đã cảm thấy sự hụt hẫng lớn lao, ảnh hưởng không ít đến đời sống tinh cảm và tu học của họ.

Thầy, hay Sư Ông, là tiếng gọi thân thương, triu mến và đầy sự kính trọng mà anh chị em huynh trưởng cùng đoàn sinh trong tổ chức Gia Đình Phật Tử tại Hoa Kỳ, nhất là vùng Trung Mỹ, dành cho Hoà Thượng Thích Trí Hiền. Vài người, do quen biết lâu năm, từ lúc Thầy là một Sư bác của Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt tại Miền Nam, (trụ sở đặt tại chùa Giác Minh nằm trên đường Phan Thanh Giản trước tháng tư, 1975), còn gọi Thầy là Cụ Trí Hiền hay là Bác Phúc (tên riêng của Thầy). Khi có người gọi Thầy là Hoà Thượng một cách trịnh trọng thì Thầy đề nghị đổi cách xưng hô, là “Sư Ông cho thoải mái”. Ít bao giờ người ta nghe thấy Thầy xưng hô “Thầy” với các hàng Phật tử, ngoại trừ với các cháu Phật tử còn bé. Khi gặp các Phật tử đã lớn tuổi, Thầy gọi họ là “Các Cụ, các Bác, và xưng tôi”. Gặp các huynh trưởng GDPT thì Thầy dùng “Anh hay Chị” và xưng “tôi.” Với người huynh trưởng cao tuổi thì Thầy gọi họ là Bác. Dù là cách xưng hô nào, một người khi gặp Thầy đều cảm thấy thoải mái với cách xưng hô Thầy dành cho họ.

Cảm tưởng của mọi người về Thầy không dừng lại ở cách xưng hô giản dị, khiêm cung, mà còn ở cách Thầy tiếp xúc với mọi người. “Thầy bình dị, có hơi chút quê mùa và chất phác,” một Phật tử lớn tuổi có mặt trong tang lễ đã kể lại bên tách trà khuya trong đêm canh thức kim quan của Thầy. Lần đó Thầy còn là một tu sĩ Nhật, mặc y áo của Phật giáo Nhật, đến thăm và giúp đỡ người tị nạn Việt Nam đang tạm trú tại một ngôi

nhà thờ Thiên chúa giáo ở Đông kinh. “Mấy chục năm sau gặp lại nhau ở bên Mỹ, cách xưng hô, sự đối xử của Thầy với mình vẫn như thế...” Khi Thầy đã cao tuổi rồi, dáng người gầy gò, khắc khổ đã gọi lại cho vị Phật tử này hình ảnh của một nhà sư trong một thôn làng xưa của miền Bắc, Việt Nam, mấy chục năm trước. Ắt hẳn người Phật tử này đã gọi Thầy là Sư Ông hay Sư Cụ mỗi khi có dịp về chùa.

Một huynh trưởng cao niên ở miền Đông Bắc nói rằng cái mộc mạc và đầy chân tình của Thầy làm cho người đối diện nhận được một cảm giác của sự bình yên và lòng tin yêu. “Hình ảnh của Thầy ở trong tôi là một tổng hợp của hình ảnh một người Cha, người Thầy, và một người Bạn. Tôi có thể nói với Thầy về bất cứ chuyện gì, vấn đề gì.” Người huynh trưởng này kể lại nhiều câu chuyện lúc Thầy vừa từ Nhật sang Hoa Kỳ và về trú ngụ trong vài năm tại ngôi chùa Việt Nam đầu tiên tại thủ đô nước Mỹ là chùa Giác Hoàng. Một lần, giữa mùa đông, anh và ban huynh trưởng cùng một số đoàn sinh được dịp đưa Thầy lên Philadelphia, tiểu bang Pennsylvania để làm Phật sự. Lúc về, trời đổ cơn bão tuyết lẫn với mưa đông đóng băng trên mặt đường. Mọi người hết sức lo lắng, nhưng Thầy bình thản nói cứ tiếp tục cuộc hành trình vì đã có Đức Quán Thế Âm che chở rồi. Cuối cùng cả đoàn đã về tới chùa Giác Hoàng vào nửa khuya, và, quả thật đã không có chuyện chi đáng tiếc xảy ra. Mặc dù suốt mấy giờ lái xe rất căng thẳng vì đoạn đường rất trơn trượt.

Buổi Thiền Trà là nơi để nghe được tiếng nói và tâm tình của rất nhiều anh chị em huynh trưởng và đoàn sinh trẻ về vị Thầy vừa ra đi. Những người trẻ sinh ra, lớn lên và thụ nhận nền giáo dục của Hoa Kỳ đã tìm thấy nơi Thầy hay Sư Ông là chỗ trú ẩn ấm áp của tình thương và trí tuệ bao la. Sau những giờ phút mệt nhọc trong đời sống học hành hay công việc hàng ngày, họ cảm thấy nhẹ nhàng và đời sống tâm linh như được bồi dưỡng thêm cho vững chãi mỗi khi được tiếp xúc với Sư Ông.

Một nữ huynh trưởng còn trẻ, tuổi trên 20, trong nước mắt, đã cất những tiếng hát thật trong sáng để dâng lên giác linh của Sư Ông. Chị kể chuyện lúc vừa xong đại học và bắt đầu đi làm, vì nhà ở gần chùa, nên mỗi ngày, sau giờ làm việc chị hay đến chùa. Thấy Sư Ông hàng ngày giảng giảng nhỏ cỏ quanh chùa, vườn đất của chùa thì mênh mông trong khi trời thì thật nắng và nóng. Chị thấy tội nghiệp cho Thầy nên nghĩ ý muốn giúp đỡ. Nhưng Sư Ông không cho. Không biết làm gì hơn, chị chỉ còn cách là đi theo Sư Ông để nói chuyện giúp cho Sư Ông...vui. Có lúc ra về chị còn được Sư Ông tặng cho vài món ăn thiệt ngon do các cụ Phật tử vừa cúng dường. Chị nói, “Sư Ông đối với con thiệt tốt. Bây giờ mất Sư Ông rồi...” Chị cất tiếng khóc “Thầy ơi...”

Một anh huynh trưởng rất trẻ, tuổi dưới 30, kể lại câu chuyện nhiều năm trước đây chính anh được nghe cuộc đối thoại trao đổi giữa Sư Ông với một vị linh mục ở New Orleans. Vị linh mục này hỏi Sư Ông có bao giờ thấy Cục lạc hay Địa ngục không. Anh kể lại, “Sư Ông trả lời đã thấy rồi. Nó xảy ra trước mắt tôi. Nếu tôi thấy người ta làm việc thiện thì đó là Cục lạc. Nếu người ta làm điều ác thì đó là Địa ngục.” Câu trả lời của Sư Ông làm cho anh huynh trưởng này nhớ mãi từ lúc anh chỉ mới 12 tuổi cho đến bây giờ. Câu trả lời đó như một tia sáng hướng dẫn cuộc đời của anh chuyên gia trẻ từ hơn mười năm qua...

Một huynh trưởng khác về từ Hoa thịnh đốn, kể về những ngày đầu Thầy vừa từ Nhật đến Mỹ. Một vị phật tử trí thức nghe đồn Thầy giỏi về Thiền và là một Thiền sư Việt Nam nổi tiếng ở một giòng Thiền của Nhật. Ông đến thăm để muốn trao đổi với Thầy về Thiền. Câu chuyện miên man rồi chuyển sang việc tìm hiểu đời sống thật của một thiền sinh. Thầy nói, “Tu thiền ở thiền viện của tôi là làm công phu. Công phu hàng ngày thật sớm, trước khi mặt trời mọc, từ quét rác, lau sàn, làm vườn thiền, ngồi thiền...cho đến khi tối mới được ngủ. Ngày nào cũng như ngày đó, mùa xuân cũng như mùa đông. Năm này qua năm khác. Gọi đó là lối tu khổ hạnh cũng chẳng sai, nhưng đích thực đó là truyền thống Thiền từ hàng ngàn năm trước của các Tổ để lại cho đến bây giờ. Mỗi ngày ăn một bữa chính, còn lại chỉ là uống súp hoặc cháo...”

Người phật tử trí thức yên lặng ngồi nghe, xong, ông đứng lên vái Thầy ra về. Những năm tháng sau đó, khi gặp lại Thầy trên chùa Giác Hoàng không còn nghe ông nhắc lại những câu hỏi về Thiền nữa. Có thể, trước đó ông đã có ý định tìm hiểu Thiền dựa trên những kiến thức nặng tính triết học và lãng mạn. Nhiều người trí thức Việt Nam của thập niên 60 thường biết đến Thiền với hình ảnh hành giả và con trâu trong Thập Mục Ngưu Đồ, hay qua cửa ngõ của những công án trong các tác phẩm Thiền đồ sộ về cả số trang lẫn nội dung... Câu chuyện đời sống hàng ngày của một bậc thực tu hẳn đã làm cho người trí thức chột tính. Nhà sư nhỏ thó, gầy gò với đôi mắt hiền từ và nụ cười hóm hỉnh, và câu chuyện Thầy vừa kể có thể đã là một cái đập nhẹ vào vai ông, đánh thức ông bước ra khỏi con mộng Thiền sách vở.

Nhiều phật tử và huynh trưởng khi gặp chuyện không vui trong đời sống thường tìm đến Thầy để tâm sự. Thầy ngồi nghe trong yên lặng, rồi góp ý tìm hướng giải quyết... Nhưng, đoạn kết của một giải pháp thường thường sẽ có Thầy chia xẻ một trách nhiệm nào đó trong cách giải quyết. Thầy không chỉ nói lời an ủi. Khó khăn của người đó giờ đây cũng trở thành khó khăn của Thầy.

Thượng tọa Thích Từ Lực cũng có nhiều duyên lành với cố Đại Lão Hoà Thượng Thích Trí Hiền vài năm trước đây. Cũng như Sư Ông, Thượng tọa Từ Lực có cùng nỗi ưu tư và niềm đau trước sự phân hoá trong hàng ngũ huynh trưởng của tổ chức GĐPT Việt Nam ở Hoa kỳ. Thượng tọa đã xuôi nam, ngược bắc, chạy từ đông sang tây để tìm cách đan kết các huynh trưởng lại với nhau. Thượng tọa cho mọi người trong đêm Thiền Trà biết rằng, nếu không có sự khuyến khích và hỗ trợ hết lòng của Sư Ông Trí Hiền thì công việc của Thượng Tọa đã gặp nhiều gian nan. Khi nhắc đến pháp hiệu của Sư Ông, Thượng Tọa Thích Từ Lực triu mến gọi Sư Ông là “vị ân sư” trong tiếng nấc và giọng lệ tiếc thương.

Với người chưa biết nhiều về Phật, Thầy tạo duyên cho họ đến gần đạo bằng những câu chuyện và đối thoại thực tiễn giữa Thầy và người đó. Câu chuyện về sự tu học Phật thường được Thầy dẫn thẳng vào đời sống thực, hoàn cảnh thực của người đệ tử.

Một vị đệ tử khoảng trung niên ở New Orleans, Louisiana được Thầy truyền giới vài năm trước, trong tối Thiền Trà để tưởng nhớ và nhìn lại hành trạng của Thầy, đã kể lại câu chuyện lần đầu tiên gặp gỡ giữa ông và Thầy. “Lần đầu gặp Thầy, thầy nói chuyện vui vui. Mình cứ nghĩ ông Thầy nhỏ con mà nói cũng hơi bình thường thì mình cứ thoải mái nói chuyện. Mà Thầy nói chuyện với mình cũng thoải mái như vậy. Mình hỏi chi, ông trả lời. Là mấy câu trả lời của ông không dài giọng chi tiết, vậy mà làm cho mình dễ hiểu. Thiệt ra lúc đó mình có biết nhiều về đạo Phật chi đâu.” Vị Phật tử này trước đây vài năm, có một cuộc sống khá giả nhưng cũng khá bặt mạng vì ông làm chủ một chiếc tàu đánh cá. Sau khi gặp bão Katrina, ông đã bỏ nghề đánh cá và bỏ luôn mấy cái sinh hoạt không được lành mạnh cho lắm vì, “Thầy biểu em quy y đi, mà là Phật tử rồi thì phải tránh giới sát sanh. Bữa Thầy kêu em quy y Thầy chỉ cho có hai ngày thôi để sửa soạn. “Vị phật tử này nói rằng ông đã toát mồ hôi khi nghe nói vậy. “Em thưa với Thầy, làm sao mà con giữ được mấy cái giới đó! Thầy không trả lời, chỉ nói anh sửa soạn đi...Rồi em quy y. Rồi em bỏ luôn nghề đánh cá, bỏ luôn mấy mục ăn chơi từ hồi quy y cho tới nay.” Là người mang hai giòng máu Mỹ-Việt, vị Phật tử này còn có một người em trai một đạo đi theo đạo Tin lành, bây giờ cũng được Thầy cho quy y. Người em đọc kinh rất giỏi. Anh em của ông giờ đây là hai trong số những cột trụ của Trung Tâm Phật Giáo Vạn Hạnh tại New Orleans, tiểu bang Louisiana. Hôm Thầy mất, cả gia đình, vợ chồng ông, các con, và người em về chùa trong suốt hơn tuần lễ làm công quả và chịu tang Thầy.

Sáng sớm thứ sáu, 13 tháng 8, 2010, nhiệt độ Dallas vào lúc này giảm xuống còn khoảng 100 độ F. Từ tờ mờ, không gian khuôn viên chùa Pháp Quang đã đầm

mùi trầm hương và hoa. Hàng ngàn phật tử đã yên lặng tề tựu. Khoảng 7 giờ sáng, dẫn đầu dòng người đắp y vàng rực rỡ gồm có chư vị Trưởng lão lãnh đạo các giáo hội Phật giáo từ Canada và Mỹ, như: Đại Lão Hoà Thượng Thượng Thủ Thích Tâm Châu cùng với quý Hoà thượng Thích Thanh Đàm, Thích Chơn Điền, Thích Chơn Thành, Thích Tín ả ghiã, Thích Tâm Thọ, Thích Trí Tuệ và Thích Nguyên Hạnh... cùng gần một trăm chư vị tôn đức tăng ni về từ nhiều nơi trên nước Mỹ và Gia nã đại. Chư vị khoan thai tiến vào Giác Linh Đường nơi đang quản kim quan vị Pháp lữ của họ vừa ra đi nhưng để lại trong tim hàng ngàn Phật tử ở nhiều lứa tuổi, nhiều vị trí trong xã hội thật nhiều sự nhớ thương và kính mến.

Các nữ oanh vũ và các nữ phật tử trong áo dài Lam đeo hoa Sen Trắng đứng hai bên đường tiếp nối nhau tung hoa để đón di ảnh, bát nhang, và kim quan của vị Thầy. Kim quan được khiêng bởi tám huynh trưởng trẻ của GDPT Pháp Quang. Họ từ từ đưa kim quan ra khỏi Giác Linh Đường theo sự hướng dẫn của vị Hoà Thượng Trưởng Ban Tang Lễ. Thận trọng và chậm rãi từng bước, những gương mặt trẻ của họ đầy vẻ trang

nghiêm nhưng không dấu được nét buồn sâu đậm, họ đưa linh cữu vị Thầy tôn quý đi giữa các vòng hoa và các đôi trưởng xếp dọc theo hai bên đường. Những lá cờ Phật giáo năm sắc treo rủ trong khu hoa viên rộng lớn của ngôi chùa Pháp Quang từ gần một tuần qua trông thật ảm đạm trong những tia nắng sớm đầu ngày.

Thời gian như dừng lại khi kim quan của Thầy đang được đưa tiến gần đến trước tiền đình của ngôi chánh điện chùa Pháp Quang. Tám nam Huynh trưởng đặt kim quan của vị Thầy hướng thẳng vào ngôi chánh điện. Các anh đứng nghiêm trang hầu hai bên. Ba hồi chuông trống vang lên. Chắp tay, tám huynh trưởng đồng sụp xuống lạy. Có những tiếng khóc nhỏ nhỏ bật lên và nhiều người cũng quỳ sụp xuống, như thể họ đang cùng với Sư Ông lạy một lần cuối chào già biệt ngôi Chùa thân yêu, chào chôn Tổ thân yêu...

Hai cỗ chuông trống loại lớn đặt trước khu tiền đình của ngôi chánh điện Pháp Quang được quý Thầy trong Ban Tang Lễ thông thả gióng lên từng tiếng để hướng dẫn bước chân của dòng người trên đường kính tiễn một bậc Thầy, một Bồ tát hoá thân trong hình tượng một vị Thầy trên đường Hồi ả hạnh Ta Bà, Hoàng Dương Phật Pháp, Lợi lộc Chúng Sinh...

"Gate gate paragate parasamgate bodhi svaha."

Ngày Chung Thất của Thầy tổ chức tại chùa Giác Hoàng, Hoa Thịnh Đốn, Chủ nhật, 26/9/2010.

Thiện Thanh Đặng Đình Khiết.

Thành Phần BCH 2010-2012

- <i>Trưởng Ban:</i>	Tr. Thiện Thanh Đặng Đình Khiết
- <i>Phó Ban:</i>	Tr. Phúc Đạt Trần Minh Phương
- <i>Tổng Thư Ký:</i>	Tr.Q. Diệu Ngọc Cao Minh Châu
- <i>Tổng Thủ Quỹ:</i>	Tr. Diệu Thu Nguyễn Thị Tâm
- <i>Ủy viên Sinh Hoạt:</i>	Tr. Đức Châu Nguyễn Văn Định
- <i>Ủy viên Xã Hội :</i>	Tr. Hồng Huy Đặng Trần Hoa
- <i>Ủy viên Kế Hoạch:</i>	Tr. Như Không Võ Văn Phú
- <i>Ban Kỹ thuật và phát triển :</i>	Các Tr. Quỳnh giao, Minh Chính, Trọng Thuần.

TC : 10 người

Tóm Lược Biên Bản

Ban Chấp Hành nhiệm khóa 2010-2012 Họp thường kỳ

(Mùa hè 2010 tại Sequoia National park)

Thời gian: 8:30PM ngày 8 tháng 7 năm 2010

Thành viên tham dự: Quý Trưởng Thiện Thanh Đặng Đình Khiết, Phúc Đạt Trần Minh Phương, Diệu Thu Nguyễn Thị tâm, Q. Diệu Ngọc Cao Minh Châu, Như Không Võ Văn Phú, Hồng Huy Đặng Trần Hoa, Diệu Hiền Đặng Kim Kiểm, và Q. Tuệ Quang Thái Quang Minh Chính.

Nội Dung

A-Đúc kết, đánh giá Hội Ngộ 2010

B-Đề án tương lai của Ban Chấp Hành lưu nhiệm;

1. Thành phần nhân sự BCH lưu nhiệm
2. một vài công tác khả thi trong nhiệm khóa 2010-2010

*bản tin

*Kỷ yếu (year book)

*Hộp thư của AHGDPTVNHN

*Dự án của tuổi trẻ

*Tài chánh

- 3-Linh tinh: *Tình hình các chi, * Địa điểm Hội Ngộ (năm 2012)

Để bắt đầu buổi họp, mọi người đã cùng niệm Hồng Danh Đức Bốn Sư, và sau đó anh Khiết đã chào đón và mời anh ĐT Hoa và Kim Kiểm cùng họp, anh Khiết cũng cho biết: lá phiếu của tất cả mọi người đều có giá trị bằng nhau.

A-Đúc kết và đánh giá HN 2010

- Bản Tin đã không được thực hiện (cho đến bây giờ), nhưng chúng ta phải thực hiện.
- Trong Hội Ngộ vừa qua, Mọi người đã bàn thảo một vài điều liên quan đến vấn đề sử dụng phương tiện truyền thông từ high tech, và đã đồng thuận: sử dụng các phương tiện truyền thông theo 5 điều luật của Huynh Trưởng và trong tinh thần HÒA-TIN-VUI để cùng nhau xây dựng AHDGPTVNHN.

Chi Tâm báo cáo thu chi của Hội Ngộ 2010:

Thu: \$ 6,140.00

Chi: \$5,263.00

Còn lại: \$877.00 (nhập vào quỹ AH)

Chi Tâm đã phát hành 42 bộ DVD HN (mỗi bộ 5 đĩa (3+2))

B-Đề án tương lai của BCH lưu nhiệm.

1- Thành phần BCH lưu nhiệm:

Các anh chị Hùng, Định, Kim Mỹ, Quỳnh Giao và Thuần đều cho biết vì bận phải đi làm, nên không tham dự buổi họp được. TP BCH Nhiệm khóa 2010-2012 sẽ được công bố trong BT kỳ tới

2- Vài công tác khả thi trong nhiệm khóa 2 năm tới.

***Bản tin:** Trong 5 năm qua, BT đã khựng lại rất nhiều vì nhiều lý do khách quan, Anh Phương sẽ chịu trách nhiệm nhắc nhở đề BT được phát hành đều đặn

***Kỹ Yếu:** Hình ảnh và in ấn phải thật đẹp, phải có một nhóm trẻ để làm editor, và ả D có 4 phần

*Hình ảnh cá nhân và gia đình thành viên

*Nhắc sơ về sự hình thành AHGDPTVNHN

*Sinh Hoạt của AHGDPTVNHN

*Nghiên cứu Phật giáo và liên hệ thực tiễn Phật Giáo với tuổi trẻ.

3. Linh Tinh:

a) Tinh hình các Chi

-Chi Úc Châu: Chỉ còn vài người, nên không thể là một chi nữa

-Chi miền Đông: Vẫn chưa có trưởng chi vì chi Thanh Minh đã từ chối làm Trưởng chi.

-Chi Bắc Cal. : Tr. Đức Châu Nguyễn Văn Định là Trưởng chi

-Chi Nam Cal. : Trưởng chi: Tr. Diệu Thúy Lê Xuân Mai

b) Youth project: Cần có một chương trình cho tuổi trẻ để thực hiện mục đích kế vãng, Khai lai và cần phải nỗ lực hơn trong việc chuyên hóa thế hệ trẻ.

Youth project sẽ được thực hiện vào mùa Hè 2011. Hế hoạch và chương trình sẽ do Trưởng Phú và Chính phụ trách. Đây là một buổi gặp gỡ để sinh hoạt và chia sẻ cùng nhau kinh nghiệm, tạo một mạng lưới cho tương lai được đặt trên nền tảng : VUI CHƠI.

Chúng ta có thể gọi chương trình này là Youth Festival Project of Vĩnh Nghiêm

(100% bỏ phiếu thuận cho project nay)

c) Hội Ngộ: Có thể Hội Ngộ 2012 được tổ chức tại chùa Pháp Quang. BCH thử vận động và dò ý mọi người.

d) Tài chính: yêu cầu Tr. Tổng thủ quỹ gửi danh sách những người chưa đóng niên liễm cho TB, TB sẽ kêu gọi mọi người đóng niên liễm.

Buổi họp được kết thúc sau khi hội hướng công đức. Biên bản đã được đọc lại.

Thư ký: Q. Diệu Ngọc Cao Minh Châu

THÔNG BÁO

Bản tin sẽ cố gắng ra 4 kỳ trong một năm, vào các mùa Xuân, Hạ, Thu và Đông, cùng với các ngày lễ lớn trong năm với các chủ đề TẾT và mùa XUÂN, LỄ PHẬT ĐẢN và mùa HẠ, LỄ VU LAN và mùa THU, LỄ PHẬT THÀNH ĐẠO và mùa ĐÔNG, như thế, anh chị em chúng ta có nhiều đề tài để viết.

Xin Quý anh chị chuẩn bị bài cho Bản Tin TẾT và mùa Xuân.

Đề BT có không khí nhẹ nhàng và vui tươi, cũng như trẻ trung hóa. BT rất mong nhận được những câu chuyện vui, những vấn đề về tuổi trẻ và một vài chuyện *tiểu lâm chay*.

Ban Chấp Hành AHGDPTVNHN

Bản ghi từ ngày 01/01/2010 đến ngày 20/12/2010

NIÊN LIỄM 2010 (\$40)

Phạm thị Lê
 Nguyễn thị Tâm
 Cao Minh Châu
 Thái quang Minh Chính
 Trần Minh Phương
 Nguyễn Ngọc Quỳnh Giao
 Dương Thị Mỹ
 Nguyễn thị Tuyết Mai
 Vương thị Thịnh
 Lê thị Trà
 Nguyễn Đình Thống
 Nguyễn Đình Nam
 Đặng Đình Khiết
 Võ văn Phú
 Nguyễn Quang Vui
 Trần thị Mai Dung
 Trần thị Tố Mỹ
 Vương Nghiêm
 Phùng thị Thọ
 Trần thị Thanh Minh
 Lê Thị Hằng
 Phùng Hòa
 Đặng Kim Kiểm
 Nguyễn Lệ Hiền
 Đào Hiếu Thảo
 Nguyễn văn Lâm
 Đinh Nhung
 Nguyễn Tổng Hiến
 Nguyễn thị Chuyên
 Huỳnh Ái Tông
 Trần Thanh Mỹ
 Nguyễn Hoài

NIÊN LIỄM 2011

Nguyễn Đình Nam
 Đặng Đình Khiết
 Trần thị Mai Dung
 Trần thị Tố Mỹ
 Vương Nghiêm
 Phùng thị Thọ
 Trần thị Thanh Minh
 Huỳnh Ái Tông

BẢN TIN

Phùng Hòa \$20
 Đào Hiếu Thảo \$20
 Lê Ngọc Hồ \$30
 Trần Thanh Mỹ \$40

ỦNG HỘ HỘI NGỘ

Lê thị Trà \$300
 Phạm Thị ả ga \$300
 Đặng Kim Đoan \$100
 Phạm Thị Lê \$50
 Nguyễn Công Sản \$30
 Ngô L. T. Thuần \$40
 Đào Hiếu Thảo \$40
 Nguyễn Đ.Cường \$100

KỶ YẾU

Phùng Hòa \$20
 Lê Thị Trà \$20

TỪ BI

Phùng Hòa \$20
 Lê Thị Trà \$20
 Trần thanh Mỹ \$40

- Tổng kết Quỹ Hội Ngộ 2010 còn lại \$877.00 xin tặng lại cho Quỹ Trung ương của AH. Thủ Quỹ đã nhập số tiền này vào Quỹ ngày 4/5/2010. Tổng cộng 3 Quỹ hiện có: \$5363.00.

- Xin Quý Anh Chị có đóng tiền nhưng không thấy tên xin vui lòng nhắc nhở sơ sót để chúng tôi kịp thời điều chỉnh. Xin cảm ơn Quý Anh Chị.

- Đã có 32 anh chị đóng niên liễm năm 2010.

ĐT Diệu Thu: 805 708 6268

HÌNH ẢNH SINH HOẠT CÁC CHI

Chi Miền Bắc đón Tr. Hằng

Chi Miền Bắc họp mặt

Miền Đông đón anh chị Thống Chi

Chi Miền Đông họp mặt

Chi Miền Nam họp mặt

Chi Miền Nam

